

INFORMATICA

ACHTER ISP FAALT

Informaticatoepassingen durven het aan de K.U.Leuven al eens te laten afweten. Ook dit jaar is het weer volop prijs. Het kiezen van vakken en examenmomenten door studenten via het ISP en het IER loopt hopeloos in de soep. Faculteiten worden geconfronteerd met een enorme toestroom aan vragen, terwijl ICTS alles uit de kast moet halen.

PIETER HAECK & JORIS HIMPENS

Het informaticasysteem dat het ISP ondersteunt, onderging dit jaar een aantal updates waardoor het Individueel Examenrooster (IER) aan het ISP kon gekoppeld worden. Op die manier kunnen studenten, bij het invullen van het ISP en het kiezen van hun vakken, meteen hun examenmomenten vastleggen. Verschillende kinderziekten in de informatica zorgen er echter voor dat deze theorie sterk in de war wordt gestuurd.

De klachten die de verschillende faculteiten van hun studenten ontvangen, zijn legio. Het ISP niet kunnen invullen, vakken niet kunnen aanvinken, vakken die men niet mag nemen toch kunnen aanvinken, bepaalde majors niet kunnen aanvinken, bepaalde toepassingen die meermaals haperen, enzovoort. Het is meteen duidelijk dat de informatica die de vervroegde examenplanning mogelijk moet maken, nog erg labiel is.

De grote toestroom aan vragen en problemen bij studenten zorgt ervoor dat de werkdruk op de facultaire administraties immens is. "Wij zitten met duizenden studenten, die bijna allemaal nu een individuele begeleiding nodig hebben," aldus Nathalie De Swaef, administratief directeur van de faculteit Psychologische en Pedagogische Wetenschappen. Dat

er overuren worden geklopt door de administraties, wordt unisono vanuit verschillende faculteiten bevestigd.

Toch weigeren de facultaire administraties in deze penibele situatie de schuld bij de ICTS-dienst te leggen. "Wij zijn de laatste om de steen te werpen," aldus Dominique Gesquière, van de studentenadministratie van de Faculteit Eco-

De werkdruk is immens

nomie en Bedrijfswetenschappen. "Deze ICT-dienst werkt voor de hele associatie. Zij doen alles wat ze kunnen." Ook elders klinkt het dat er begrip is voor de kinderziekten in het systeem.

Ook al wil men de schuld niet bij de ICT-dienst leggen, toch zijn er kritische geluiden te horen over de manier waarop het systeem werd ingevoerd. Het systeem van het IER en de vervroegde examenplanning werd enkele jaren geleden aangekondigd, samen met de diploma-ruimte. Hoewel men die twee elementen samen wou lanceren, moest men ze noodgedwongen toch uit elkaar trekken. "Het gelijktijdig invoeren was te zwaar, men had er de personele capaciteit niet voor bij de ICTS-dienst om dit in één

jaar te realiseren," aldus vicerector Studentenbeleid Baelmans.

GEEN TESTFASE

Dit jaar werd het systeem dan toch gelanceerd, voornamelijk omdat men het niet nog langer kon uitstellen. Toch wordt nu openlijk de vraag gesteld of het systeem niet te snel werd ingevoerd. "In een softwarebedrijf zou dit systeem een jaar getest worden, maar hier werden de aanpassingen doorgevoerd zonder enige testfase. Daarenboven is SAP, het systeem in kwestie, absoluut niet evident in de omgang," aldus Gesquière.

Vicerector Baelmans stelt dat de programma's weldegelijk getest zijn, maar dat de tests misschien niet voorbereid waren op de enorme complexiteit van het systeem. De variatie van opleidingen binnen de universiteit – en zelfs binnen een bepaalde faculteit – is door verschillende majoren, minoren en afstudeerrichtingen niet te onderschatten.

De deadline voor het invullen van het ISP nadert echter en de bezorgdheid is duidelijk aanwezig. Verschillende faculteiten stuurden begin oktober nog mails uit over een goed gebruik van het systeem of legden FAQ-pagina's aan. Sommige opleidingen moeten hier meer moeite insteken dan anderen, afhankelijk van de complexiteit van de opleidingen.

Als bepaalde deadlines door de problemen niet gehaald worden, is het onduidelijk wat er moet gebeuren. "Binnen de faculteiten is er nog een periode waarin er nog zaken kunnen aangepast worden. Toch mogen we niet te lang wachten, want dan kunnen andere dingen in gevaar komen," aldus Baelmans.

OOK PLEZANT

Propvolle monitoraten

Toen wij in het eerste jaar zaten, werden wij tijdens monitoratessessies vergezeld door een vijftiental medestudenten. Klein, knus en gezellig. Dat waren nog eens tijden. Vandaag de dag barsten die sessies uit hun voegen en trekken de monitoraatsmedewerkers massaal aan de alarmbel.

OVERBEVOLKTE KLASJES

p. 3

Fakbarcharter

Een tijd geleden werd er in de media gefluisterd dat stoute studenten geschorst konden worden wanneer ze zich bezondigden aan nachtlawaai. Dat is misschien wat ongenueanceerd. Het fakbarcharter werd afgelopen vrijdag ondertekend en reeds uitgebreid, als was het een verse kabeljauw, gefileerd door onze redacteurs.

KABELJAUWEN

p. 6

Rookverbod

U steekt een sigaret op. U veroorzaakt de vroegtijdige dood van enkele anonieme alcoholisten, listig vermomd als medestudent. Dat is niet de bedoeling. Maar is het rookverbod dat wel? Drie maanden na dato steken we bij fakbars en cafés een lichtje op. Buiten, welteverstaan.

LAWAAI EN GELD

p. 9

Kerremans en Abraham

Griekenland is uitgeput. De K.U.Leuven niet. De K.U.Leuven is een academische goudmijn. Normaal komt er na regen zonneschijn, maar geldt dat ook voor de eurozone? Professoren Abraham en Kerremans geven duiding bij de crisis.

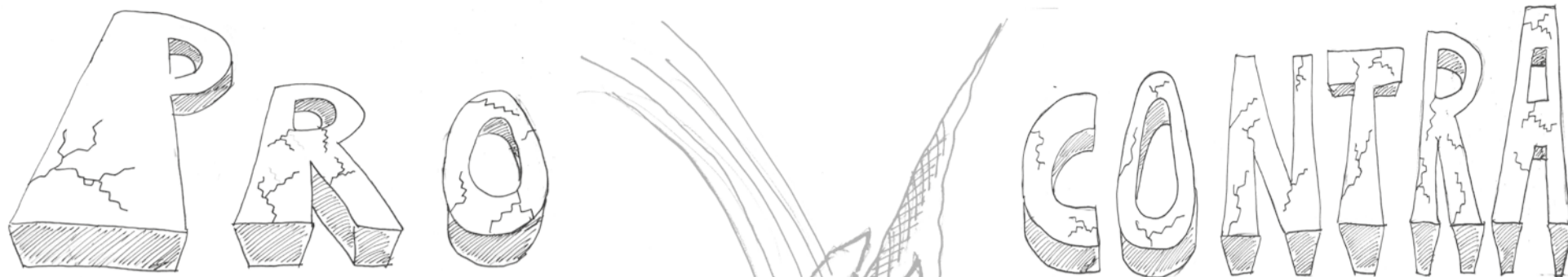
HET STOUTE KIND

p. 5

Beeld |

"Een aanfluiting van de kunst." "Het einde van onze beschaving. Smakeloos, platvloers, een belediging voor alle vrouwen." De critici waren niet mals voor onze eerste tentoonstelling waarin wij fruitmanden en bloemenvazen schilderden. Wij stierven een berooide dood, onze longen aangetast door tuberculose. Een anoniem massagraf werd ons deel. Nu gaan onze werken voor tienduizenden euro's over de toonbank. Wij hopen dat het Dirk Braeckman, die dezer dagen in Museum M. staat, beter vergaat. Onze fotograaf Andrew Snowball nam een kiekje. (jd)

BREDE BACHELORS

Elke week poneert Veto een stelling. Eén die licht controversieel is en verschillende experts toelaat verbaal met elkaar in de clinch te gaan. Kruisen vandaag de degen: Rector Mark Waer en vicerector Ludo Melis van de K.U. Leuven aan de ene kant en Michiel Horsten, VVS-voorzitter en Joachim Schouteten, bestuurder van de Gentse studentenraad, langs de andere kant. Het onderwerp? De brede bachelor, een idee waarbij vakken uit verschillende studiegebieden gecombineerd worden in één brede bacheloropleiding.

JELLE MAMPAEY

Marc Waer & Ludo Melis

Vicerector **Ludo Melis** is voorstander van een brede bachelor en zijn argumentatie is erg genuanceerd. "Een brede bachelor moet serieus opgebouwd worden, met een consistent aanbod en verantwoorde doorstroomopties naar verschillende masteropleidingen."

"Zo hadden wiskunde en natuurkunde ooit een gemeenschappelijke bachelor. Men moet de vraag durven stellen of je bij Wetenschappen niet kan werken met één bachelor en verschillende masters. Ook de opleiding Handelsingenieur is een goed voorbeeld van een bestaande brede bachelor."

Niet elke opleiding is echter voor verbreding vatbaar. Men mag niet verbreden om te verbreden, het is niet de bedoeling dat de student enkele vakken kiest en zelf zijn menu samenstelt. Dat wordt een zinloze mengelmoes van keuzevakken die geen consistent programma vormen. Een belangrijk voordeel van een brede bachelor is dat de arbeidsmarkt niet altijd op zoek is naar super-

specialisten. Veel vraagstukken die dienen opgelost te worden, zijn interdisciplinair van aard. Een nadeel is dat sommige studenten reeds op achttienjarige leeftijd weten wat ze willen. Die studenten hebben geen boodschap aan verbreding."

Rector **Mark Waer** heeft een gelijkwaardige verbreding in gedachten. Voor hem kan het systeem met één bachelor waarna men kan doorstromen naar verschillende masters een oplossing bieden voor het oriënteringsprobleem. Veel leerlingen weten aan het einde van het middelbaar niet goed wat de verschillende universitaire opleidingen inhouden en komen in een opleiding terecht die niet aan hun verwachtingen voldoet. Rector Waer verduidelijkt: "Jongeren weten wel vaag welke richting ze willen uitgaan, maar heel specifiek zijn die interesses nog niet. Voor hen kan een brede bachelor een oplossing zijn. Zo kunnen ze nadien nog doorstromen naar verschillende masters. Ook een overstap naar een verwante bacheloropleiding wordt zo mogelijk."

Naast die verbreding in de vorm van consistente programma's moet het voor Waer ook mogelijk zijn keuzevakken op te nemen uit andere wetenschapstakken. "Op die manier vormt de universiteit burgers met een genuanceerde mening die kunnen meespreken over verschillende domeinen van de werkelijkheid," aldus Waer. Tot slot voegt hij toe dat de invoering van de tweejarige master in verschillende opleidingen binnen humane wetenschappen als gevolg zal hebben dat men ook de bachelors moet herbekijken. We krijgen dan gespecialiseerde masters en brede bachelors.

Michiel Horsten & Joachim Schouteten

Michiel Horsten, voorzitter van de Vlaamse Vereniging van Studenten benadrukt dat hij niet tegen interdisciplinariteit is, maar laat een genuanceerd kritische stem horen: "Men dropt de laatste tijd veel voorstellen die niet altijd even goed doordacht lijken. Is hier wel voldoende over nagedacht? Bovendien is het moeilijk om een lijn te trekken in de voorstellen. Verschillende rectoren pleiten voor een brede bachelor, maar elke rector heeft een ander concept in gedachten."

"Waarom zijn wij tegen een verbreding zoals die nu voorgesteld wordt? Wij zijn van mening dat het secundair onderwijs breed moet zijn. De bacheloropleiding is weliswaar breder dan de masteropleiding, maar niet zo breed als de rectoren voorstellen. Als we onze bachelors te breed maken, hollen we de opleidingen uit. Een brede bachelor is nefast voor de kwaliteit van de opleiding."

GENTSE STUDENTENRAAD

"Bovendien is men van mening dat een brede bachelor het oriënteringsprobleem zal oplossen. Het probleem ligt echter in het secundair onderwijs en moet aldaar opgelost worden. De rectoren gaan het probleem uit de weg. Ze moeten het niet proberen te remediëren met een brede bachelor, maar ze moeten het overleg durven aangaan met het secundair onderwijs. Daar ligt het probleem en daar moet het probleem opgelost worden."

We leggen ons oor ook te luister bij de Gentse Studentenraad. **Joachim Schouteten** legt hun standpunt uit: "Het systeem met drie brede bachelors, voor Wetenschappen en Technologie, cultuurwetenschappen en geesteswetenschappen is voor ons te generalistisch. Het is bovendien praktisch niet haalbaar. Je krijgt dan veel te grote groepen studenten die door een beperkt aantal docenten en assistenten begeleid moeten worden. Het voorstel van rector Waer om de keuzevakken uit andere wetenschapstakken aan te bieden is meer doordacht en beter haalbaar."

Hebt u een mening over de brede bachelor? Ga naar de Facebookpagina van Veto en kom uit de kast.

Splinter | No country for old men

Eind september, begin oktober. Het moment waarop mijn geliefde thuisstad Leuven door een troep wilde bavianen wordt bezet. Elk jaar opnieuw. Elk jaar meer.

Voor het eerst in mijn leven neem ik de woorden "in mijnen tijd" in de mond. Plotsklaps voel ik me 20 jaar ouder. Maar het kan mij niet schelen. De waarheid moet gezegd. En vergis u niet, ikzelf ben nog student. Niet veel ouder dan u allicht. Ik moet nog 23 worden, maar na bijna zes jaar onderricht aan onze alma mater, meen ik een trend te zien. De eerstejaarsstudent wordt blijkbaar steeds luider en onbeleefder. Elke voeling met sociaal gangbare regels lijkt plaats te moeten ruimen voor een groteske, openbare botelón. Elke vorm van opvoeding door moeder en vader wordt van de kaart geveegd door goedkope drank. Een gevoel van vernieuwde vrijheid wakkert het vuur der verderf aan.

CANTUS

Grote woorden voor iemand die zelf nog student is, zo denkt u misschien. Een tijdje geleden zou ik het volmondig met u eens geweest zijn. Maar de voorbije twee weken werd mijn sympathie voor de feestende eerstejaars onderuitgehaald. Ondanks het feit dat we de liefde voor een nachtelijke pint

in het stadscentrum delen, heb ik nooit met een grote hoeveelheid vrienden de Naamsestraat ingepalmd, daar een spontane cantus georganiseerd, auto's en fietsers geblokkeerd, er vervolgens bier op gemorst en geschreeuwd tegen iedereen die het waagde zich door mijn vriendenmassa te bewegen.

Leuven bezet door wilde bavianen

In mijnen tijd bestonden er nog cafés (plaatsen speciaal ingericht om allerlei dranken te nuttigen), zowel met luide als stille muziek en dans- en zitplaatsen. Die tijden blijken voorbij. Misschien omdat de cafés te vol zitten, zoals de aula's tegenwoordig. Niet dat u mij hoort pleiten om het concept van web lectures te introduceren in het uitgaansleven, maar ik vraag mij af of het lukraak op straat zitten en die goedkope fles wodka soldaat maken wel de beste oplossing is. Zeker gezien de enorme hoeveelheid mensen die in het begin van het academiejaar de nacht onveilig maken.

OKTOBERFEST

Het gevolg is bij wijlen bijzonder ergerlijk. Dat men de Oude Markt inpalmt, juich ik van harte toe. Daar dient dat plein voor. Maar wanneer ik 's nachts met de fiets een straat insla en bijna een Oktoberfest-achtige groep feestvierders neer maai, wordt het gevaarlijk. Hun verbolgen blikken en agressieve toon, doen mij vermoeden dat ze niet zo snugger zijn. Alsof fietsers maar moeten uitkijken voor mogelijke drankspelen op het nachtelijke asfalt.

Hier en daar zal er wel een ontwikkelde eerstejaars zijn. Het is niet hun schuld dat ze met steeds meer zijn en danscafés overvol zitten. Maar toen ik de eerste weken van mijn academische carrière vierde, gingen wij nog op het voetpad staan om de fietsers door te laten.

MICHAËL CLOOTS

De schrijver van deze Splinter is sinds kort een Vlerickboy. Hij schrijft deze opinie in die gedaante.

Monitoraten | Begeleiding studenten onder druk?

De hoge studentenaantallen aan onze alma mater haalden de laatste weken meermaals de actualiteit. Die vele eerstejaars brengen heel wat gevolgen met zich mee, op vlak van begeleiding bijvoorbeeld. Wat als je monitort overvol zit?

FRANK PIETERMAAT & PIETER HAECK

De faculteit die zich het sterkst geconfronteerd zag met heisa rond het hoge aantal eerstejaars is zonder twijfel die van Sociale Wetenschappen. Denk maar aan het debat rond de *web lectures*. Bij de begeleiding van studenten zorgt de hoge instroom nu ook voor aanpassingen: "Er zullen sowieso extra monitoratsessies moeten georganiseerd worden," vertelt Dorien Sampermans van het monitorteam Sociale Wetenschappen.

"In de groepjes zitten ongeveer 25 à 30 studenten, afhankelijk van het vak dat behandeld wordt," aldus Sampermans. "Dat er extra sessies georganiseerd zullen worden is onvermijdelijk."

Naast de begeleiding via monitoraten is er eveneens individuele studiebegeleiding. "Daar zal er ook meer werk zijn," zegt Sampermans. "We hebben dit intern binnen ons eigen CSO (*Centrum voor Studiebegeleiding en Onderwijsvernieuwing*, red.) besproken. We proberen het met ons CSO bestaande uit twee medewerkers, de ombuds-medewerker en de studietrajectbegeleider zo goed mogelijk op te lossen. Maar het blijft veel werk."

BUDGET

Ook bij Wetenschappen zien ze een grote stijging van de studentenaantallen wat zorgt voor grotere groepen. Hoogleraar Caroline Van Soom, diensthoofd monitorteam Wetenschappen: "Onze groepszittingen zullen ook voller zitten. We denken van 30 studenten per groepje toch naar een 40 à 45 studenten te moeten gaan. Natuurlijk heeft dat impact op de kwaliteit van de sessie. Hoe groter de groep, hoe minder gericht je kan werken."

De stijgende werkdruk die bij Sociale Wetenschappen reeds voelbaar is, is bij Wetenschappen ook opgedoken. "Natuurlijk voel je dat," zegt Van Soom. "Onze monitoraten zijn tegelijk ombuds en studietrajectbegeleider. Zeker met de ISP's (*Individuele StudieProgramma's*, red.) die momenteel volop worden ingevuld, is er werk genoeg."

Genoeg werk, dus. Hallo universiteit? Vicerector Baelmans erkent het probleem, maar geeft aan dat er wel al extra middelen werden vrijgemaakt voor studietrajectbegeleiding. "Toch mogen we niet twijfelen om te evalueren wat er nog mogelijk is in groep en wat niet. Ook moeten we durven te werken met deelgroepen, die elk hun eigen achtergrond hebben. Zo weet ik dat er binnen ingenieurswetenschappen gewerkt wordt met oefensessies die louter gericht zijn op mensen die vier uur wiskunde hadden in het middelbaar."

Hallo universiteit?

COMBINATIE

Toch blijven monitoraten primordiaal. "Met die monitoraten proberen we de drempel immers zo laag moge-

lijk te houden," klinkt het eensgezind aan beide faculteiten. "We merken ook bij de studenten dat zij nog steeds liefst in groep de inhoud behandelen. Dat creëert immers een andere sfeer om vragen te stellen, oefeningen te maken en tips te geven en krijgen," klinkt het bij Sociale Wetenschappen.

Hetzelfde horen we bij Wetenschappen. "Eerstejaars ervaren soms toch een drempel om gebruik te maken van individuele begeleiding en wachten daar dan mee tot de tweede helft van het eerste semester. Ze steken ook heel wat op van die groepsessies, omdat je daar zaken kan behandelen waar vele studenten mee worstelen. Een combinatie van groepsbegeleiding en individuele begeleiding is dan ook ideaal."

Niet alle aula's zitten overvol. Foto's van Lize Helsen en Bas Van den Bogaert.

K van K.U.Leuven | Stilte voor de storm?

Eind mei presenteerde rector Waer de conclusies van een denkgroep die de katholieke identiteit van onze alma mater in vraag stelde. Daarmee werd een jaar vol turbulentie over de K van de K.U.Leuven afgesloten. Nu het nieuwe academiejaar volop aan de gang is, duikt onvermijdelijk de vraag op wat de volgende stap is. Wat moet er nu gebeuren met die K?

PIETER HAECK & JORIS HIMPENS

Opvallend is dat de verschillende hoofdrolspelers zich erg op de vlakte houden over de afwikkeling van het dossier. Wanneer we rector Waer contacteren, meldt zijn secretariaat dat hij enkel wenst te communiceren over "de procedurele kant van de zaak en niet over de inhoud."

"Het zijn de beleidsorganen die beslissen"

Waar komt die terughoudendheid vandaan? Waer: "Het zijn uiteindelijk de ver-

schillende beleidsorganen die nu moeten beslissen. Als het nodig blijkt te zijn, zal ik wel een aantal concrete voorstellen doen. Het getuigt echter van enige loyauteit aan de beleidsorganen om nu terughoudend te zijn."

Het is echter nog totaal onduidelijk wat er te verwachten valt van de beslissingen binnen de beleidsorganen. Zij zullen zich moeten buigen over een viertal aspecten die te maken hebben met de opdrachtverklaring van de universiteit en vorig jaar bediscussieerd werden binnen de denkgroep van de interdisciplinaire denktank Metaforum.

Is deze opdrachtverklaring actueel genoeg? Als die vernieuwd moet worden, hoe zal de organisatie zich dit nieuwe profiel aanmeten? Wat is de educatieve weerslag hiervan - bijvoorbeeld voor het vak Religie, Zingeving en Levensbeschouwing? Tenslot-

te de meest zichtbare discussie: wat met de benaming?

COMPROMIS

Hoewel de discussie rond de benaming nog moet worden voorgelegd op de verschillende fora, wordt al enkele maanden gefluisterd dat er een compromis in de maak is. In de Nederlandse naam zou de K behouden blijven, maar de internationale naam zou langzaam evolueren naar "University of Leuven". Wie nu naar de universiteit belt, wordt tijdens het wachtmuziekje al met die naam verwelkomd. Waer weigert dat te bevestigen, maar geeft wel toe dat vooral internationaal het katholieke karakter soms moeilijk ligt. "Internationaal is het niet altijd even makkelijk om die katholieke insteek te duiden."

De andere hoofdrolspelers in dit dossier gaven, zoals eerder gezegd, niet echt thuis. Op de CDS-lezing afgelopen week gaf aartsbisschop Leonard volgend antwoord: "Katholiek betekent eigenlijk openstaan voor het universele, iets wat een universiteit via de wetenschap automatisch doet. In die zin is een K dus eigen aan een universiteit, zelfs de VUB zou er één kunnen hebben."

Nader verklaard (2) | Flexibilisering

Elke week neemt Veto één onderwijsdossier onder de loep dat zijn opkomst maakte in de media. En wij hebben het goed voor met u, want wij brengen die kurkdroge informatie even sexy als de borsten van Scarlett Johansson. Deze week gaat het over flexibilisering.

GLJS VAN DEN BROECK

De afgelopen tien jaar zijn we geëvolueerd van een ouderwets, rigide systeem, naar een flexibel systeem. Er bestaan zelfs geen jaren meer, alleen maar fases. We dissecteren in dit artikel het systeem in al haar aspecten en vragen ons af of dat systeem ons onderwijs ook de eeuwige jeugd geeft.

Zoals gezegd, studiejaar bestaan officieel niet meer. Elke student kan een ander vakkenpakket opnemen, bijvoorbeeld omdat je een bepaald vak moet overdoen, of omdat je je studies wil

krijg je daar een *credit* voor. Dat had nultolerantie in de master tot gevolg, het feit dat je op geen enkel vak meer mag buizen in de master. En er gaan al stemmen op voor nultolerantie in de bachelor. In het buitenland of op de arbeidsmarkt zou men immers wel eens raar kunnen opkijken als je een bepaalde credit mist en er dus een gaatje in je diploma zit.

LEERKREDIET

Als je met losse credits werkt, bestaat in principe de mogelijkheid om elk jaar op maar een paar vakken te slagen en

geen twee vakken op dezelfde dag staat. Daarom liggen er vanaf heden al op voorhand examenmomenten voor ieder vak vast. Op die manier kan je als student je vakken zo kiezen dat je een doenbaar examenrooster hebt.

ZALMMODEL

Veel studenten die het eerst aan de universiteit proberen, vloeien daarna af naar de hogeschool als het blijkt dat ze universiteit niet aankunnen. Flexibilisering maakt ook de omgekeerde stroom mogelijk. Je kan zo als een zalm tegen de stroming inzwemmen. Je doet eerst hogeschool en via een schakeljaar kan je alsnog in een universitaire master terecht komen.

ADDERTJES ONDER HET GRAS

Kortom, vrijheid blijheid is het motto van het hedendaagse onderwijs. Toch heeft de flexibilisering volgens sommigen mogelijk kwalijke neveneffecten. Om te beginnen wordt de samenstelling van een lesgroep enorm heterogeen. Niet iedereen die een bepaald vak volgt is even ver gevorderd met zijn studies. De prof weet bijgevolg niet meer wat voor vlees hij in de kuip heeft en mag niet uitgaan van te veel voorkennis. Een ander mogelijk gevaar is dat studenten veel langer over hun studies gaan doen omdat ze hun studies te veel gaan spreiden.

Verder zorgt de flexibilisering ontegensprekelijk voor een enorme administratieve last. Flexibilisering betekent ook bureaucrativering. De vervroegde examenplanning werd bijvoorbeeld een

Studiejaar bestaan niet meer

spreiden omdat je tegelijkertijd werkt, iets wat in het buitenland heel normaal is. Om een diploma te halen moet je op het einde van de rit gewoon op alle vakken van je bachelor of master geslaagd zijn, afgezien van tolerantie natuurlijk. Er is één ruimte die iedereen op zijn manier kan inrichten om een diploma te halen. Dat noemen we de diploma-ruimte.

CREDITSYSTEEM

Flexibilisering past binnen het Bologna proces dat het Europese hoger onderwijs meer op elkaar wil afstemmen. Om binnen Europa te kunnen vergelijken hoe zwaar een vak is, bedacht men het systeem van studiepunten. Elk vak heeft een bepaald aantal studiepunten en één studiepunt betekent 25 à 30 uur werken. Dit heet het *European Credit Transfer System* (ECTS). Dat systeem laat je al toe zelf een programma in elkaar puzzelen met behulp van je ISP dat even zwaar is als een gewoon programma.

Verderbouwend op deze logica van "programmapuzzelen" ging men elk vak als een afzonderlijke eenheid beschouwen. Als je slaagt voor een vak

zo na vele jaren uiteindelijk je diploma te behalen. Bovendien zou je eindeloos kunnen blijven verder studeren. Er moest dus een nieuw systeem komen om studenten die het al te bont maakten en zo belastingsgeld verspilden tegen te houden. Daarom werd drie jaar geleden het leerkrediet ingevoerd. Dat zorgt ervoor dat je maar op een beperkt aantal vakken mag buizen. Hoe het systeem juist werkt, daar kunnen we een

apart artikel aan wijden, maar dat zal dan toch iemand anders moeten doen, want – om eerlijk te zijn – zelf hebben we het systeem ook nooit gesnapt.

INDIVIDUEEL EXAMENROOSTER (IER)

Het (voorlopig) laatste hoofdstuk van de flexibilisering aan onze alma mater is de vervroegde examenplanning. Als iedere student een verschillend vakkenpakket opneemt, kan je niet meer garanderen dat je voor iedereen een examenrooster kan maken waarop er

Vrijheid blijheid

jaar te laat ingevoerd omdat de informatici het systeem niet op tijd geprogrammeerd kregen. En hopelijk maak je geen foutjes als je je ISP invult, want dan zou je wel eens voor onaangename verrassingen kunnen te komen staan.

Tot slot zou flexibilisering volgens sommigen het juist moeilijker maken voor de student. Die student krijgt namelijk een veel grotere verantwoordelijkheid over zijn studieprogramma en ziet soms door de bomen het bos niet meer. Daardoor hebben we tegenwoordig studietrajectbegeleiders nodig.

Kort Onderwijs

WEB LECTURES

Na de hele heisa rond de web lectures heeft de Faculteit Sociale Wetenschappen toch een oplossing gevonden voor de overvolle aula's in de eerste bachelor. Voor sommige lessen is er gezocht naar een grotere aula, voor andere wordt er gewerkt met de techniek van *video conference*. De studenten bevinden zich in twee aula's, waarbij een opname uit de ene aula live gestreamd wordt naar de andere aula.

De faculteit haast zich in een mededeling aan de studenten om te stellen dat deze vorm van lesgeven interactie in twee richtingen toelaat. Een assistent zal in de tweede aula aanwezig zijn om het mogelijk te maken dat de studenten vragen kunnen stellen en ook beantwoorden. Studentenvertegenwoordigers van LOKO en Politika geven aan die oplossing te steunen.

RANKINGS

Hoewel het nut van rankings vaak in twijfel wordt getrokken door de universiteiten zelf, kon de K.U.Leuven afgelopen week toch trots melden dat ze 52 plaatsen gestegen was op de nieuw uitgebrachte ranking van *Times Higher Education*. Onze alma mater bezet nu de 67ste plaats. De K.U.Leuven bezet bovendien de 17de plaats wanneer men zich beperkt tot de Europese universiteiten.

VVS

Na meldingen over het tekort aan studentenvertegenwoordigers en bestuurders binnen studentenraden – en primair binnen VVS (*Veto3802*) – gaat deze laatste een werkgroep oprichten die zich moet beraden over korte- en langetermijnoplossingen voor het tekort aan bestuursleden. Tevens besliste Jonathan Scarlino, de broodnodige derde VVS-bestuurder, om zijn aangeboden ontslag in te trekken om zo de werking van de organisatie niet in gevaar te brengen.

YOUTUBE

De K.U.Leuven lanceerde bij de start van het academiejaar VideoLab, een online platform dat aan alle studenten en personeel de mogelijkheid biedt om video- en audiofragmenten op te laden. Een zogenaamde *screencast*, waarbij alles wordt opgenomen wat op je beeldscherm te zien is, zou eveneens mogelijk zijn.

Het VideoLab zal onder meer ingeschakeld worden om het aanbieden van weblessen makkelijker te laten verlopen. Verder wordt het echter ook mogelijk voor studenten en personeel om een opgenomen filmpje makkelijk te delen via hun eigen site of via Toledo. Een echte Youtubekloon dus.

(PH)

(advertentie)

Centrum voor Levende Talen

NIEUW: ✓ Hongaars
✓ e-leren Portugees

Het CLT is een erkend centrum voor volwassenenonderwijs (cvo) in samenwerking met de K.U.Leuven. Onze taalcursussen staan open voor iedereen (vanaf 16 jaar).

Arabisch, Chinees, Deens, Duits, Engels, Frans, Grieks, Hongaars, Italiaans, Japans, Pools, Portugees, Russisch, Spaans, Turks, Zweeds en e-leren voor Frans, Spaans en Portugees

Inschrijving:

- online doorlopend tot en met zaterdag 15 oktober 12u
- op het secretariaat: elke werkdag van 9:00 tot 12:00 en van 16:00 tot 20:00
zaterdag van 9:00 tot 12:00

Start van de lessen: vanaf maandag 26 september

Dekenstraat 4, LEUVEN
016 32 56 61

info@clt.kuleuven.be
www.clt.be

Schuldencrisis | Een Griekse tragedie

Zon, feta en olijven. Griekenland heeft ons altijd na aan het hart gelegen. We zijn dan ook begaan met de huidige crisis en willen er graag het fijne van weten. Aangezien we af en toen ons gezicht moeten vertonen in de aula en we maar een beperkt budget hebben, kunnen we ons geen reisje naar Griekenland veroorloven. Gelukkig vonden we wat dichters bij huis bevrediging van onze nieuwsgierigheid in de gedaantes van de professoren Filip Abraham en Bart Kerremans.

SOPHIE SOETE

Veto: Hoe is de Griekse schulden-crisis ontstaan en hoe is het zo ver kunnen komen?

Filip Abraham: «De kern van het Griekse drama ligt eigenlijk bij de creatie van de eurozone. Opdat een monetaire unie zoals de eurozone succesvol kan zijn, moet je er ten eerste voor zorgen dat de lidstaten hun economieën competitief houden. Daarnaast moeten lidstaten hun overheidsstekorten onder controle houden. Als dat niet gebeurt, kan het slecht aflopen.»

«Alles ging redelijk goed tot 2007. Als gevolg van de financiële crisis is het beginnen fout gaan. Overheden moesten tussenkomen om de economie terug aan te zwengelen en de banken overeind te houden. Dat heeft voor grote begrotingstekorten gezorgd. Op zich is dat niet onoverkomelijk als je erin slaagt om je economie competitief te houden. Hier knelt het schoentje voor Griekenland; de Grieken slagen er al jaren niet meer in om hun producten attractief te maken voor het buitenland. Hierdoor is hun overheids-schuld zeer hoog opgelopen.»

Bart Kerremans: «Griekenland is geen alleenstaand geval. Ook andere landen zoals Spanje en Portugal hebben budgettaire problemen. In het voorjaar van 2010 is dit beginnen escaleren waardoor de financiële markten zich zijn beginnen afvragen of deze staten hun schulden wel nog kunnen terugbetalen. Dat uit zich in een sterk stijgende rentevoet.»

«Zo komen we terecht in een vicieuze cirkel. Door de stijgende rente en de slabakkende economie, stijgt het begrotingstekort. Om dit tekort terug te dringen voert de Griekse overheid nu draconische besparingen door, waardoor de economie verder krimpt en zo

het begrotingstekort nog verder toeneemt. Wat Griekenland nu bovenal nodig heeft, is economische groei.»

Abraham: «De Griekse situatie is zeer ernstig, en toch moeten we Griekenland niet als het grote slachtoffer voorstellen, dat is een beetje simplistisch. De Britse premier Disraeli zei ooit: "Er zijn leugens, grote leugens en statistieken." Wel, er is nog een vierde categorie: Griekse statistieken. De Grieken zijn er, ondanks de controles van Eurostat, in geslaagd jarenlang foute statistieken voor te leggen. Dat is natuurlijk onvergeeflijk.»

«Had de euro niet bestaan, dan was de Griekse crisis er ook geweest, alleen was die vroeger gekomen en was die een stuk heviger

geweest. Griekenland moet zijn verantwoordelijkheid opnemen, dat is zo voor elk land, anders volgt de verarming.»

SOLIDARITEIT

Veto: Hoe moet het nu concreet verder als Griekenland in de Eurozone wil blijven?

Abraham: «Griekenland is de facto failliet. De vraag is of je een volledig faillissement toelaat of niet. Er zijn 2 mogelijkheden: de Grieken helpen of ze aan hun lot overlaten.»

«Het eerste scenario stoelt op solidariteit tussen de lidstaten. Europa heeft tot nu toe dit scenario gevolgd door een Europees Stabilisatiefonds (EFSF) in het leven te roepen. Dit stelt geld ter beschikking zodat Griekenland zijn leningen kan blijven terugbetalen. Solidariteit is een mooi principe, maar het probleem is dat het moeilijk verkoopt aan de man in de straat.»

Kerremans: «Bovendien heerst in Duitsland en Nederland het gevoel dat ze de *paymasters* zijn van de Europese Unie. Proporti-

oneel gezien dragen deze landen veel bij. Vroeger werd dat verzacht door het Europese denken, maar dit is sterk afgenomen. Aangezien de Europese leiders vooral door binnenlandse electorale motieven worden gedreven, denken ze wel twee keer na voor ze met geld beginnen smijten.»

FAILLIET

«Daarnaast bestaat de idee dat als men nu te snel toegeeft en te snel met geld over de brug komt, landen in de toekomst meer risico gaan nemen, omdat ze weten dat er een vangnet is. Men noemt dit *moral hazard*. Om dat te voorkomen is het belangrijk dat leningen aan Griekenland aan strenge voorwaarden gekoppeld zijn.»

Abraham: «De andere optie is om Griekenland volledig failliet te laten gaan. In vakjargon noemt men dit de schulden herstructureren. Concreet kunnen de Grieken de terugbetaling van hun schulden over een langere periode te spreiden of kunnen ze beslissen om maar een deel van

hun schulden terug te betalen. In beide gevallen zijn de schuldeisers de pineut en wordt het moeilijker voor de Grieken om in de toekomst nog te lenen.»

«Als Griekenland volledig failliet gaat, moeten we er wel voor zorgen dat er geen verdere besmetting van de eurozone komt. De Griekse schulden worden door banken over heel Europa aangehouden, waaronder Dexia. Als Griekenland zijn schulden herstructureert, zullen deze banken opnieuw in de problemen komen en bestaat er dus een groot risico op een nieuwe financiële en economische crisis. Overheden zullen dan zoals in 2008 moeten tussenkomen om de liquiditeitsproblemen van de banken te verhelpen. Maar in tegenstelling tot 2008 hebben overheden niet meer dezelfde ammunitie; het geld is meer dan op.»

Een uitgebreidere versie van dit artikel vindt u op onze website www.veto.be

Joris Deloof

*“Er zijn leugens,
grote leugens
en statistieken.
En dan zijn er nog
Griekse statistieken”*

Stephanie Verbeke

De Arabische herfst | Een terugblik naar de toekomst

Het hoeft niet te verbazen dat een seizoensgebonden naam als “Arabische lente” na een tijdje het onderwerp wordt van onoriginale woordspelingen. Maar er is meer aan de hand dan de intrede van een ander jaargetijde: de spectaculaire verslaggeving in de Westerse media over bloederige rellen en gevechten maakt plaats voor een toenemende desinteresse. Toch blijft de vraag: hoe moet het nu verder?

DANIEL WIRT

Paul Vanden Bavière, ex-redacteur bij de Standaard en tegenwoordig een drijvende kracht achter het magazine *Uitpers.be*, schetste afgelopen woensdagavond een erg grauwe prognose. Onder de veelbelovende maar weinig inhoudelijke titel “Het Westen en de Arabische Lente” gaf hij in een zeer directe en persoonlijke lezing zijn mening over uiteenlopende onderwerpen.

AFKEER

“Als er een regime komt dat pro-Westerse is, dan is het zogezegd een democratie”. Vanden Bavière’s afkeer voor de Westerse

houding tegenover de Arabische lente liep als een rode draad doorheen zijn betoog. Hij verweet zowel de VS als de Europese Unie dubieuze motieven en illustreerde zijn betoog met voorbeelden van geplande wapenleveringen en diplomatieke spelletjes. Het klonk allemaal bekend in de oren, meer een samenvatting van gekende feiten dan nieuwe inzichten.

In zijn poging om globale politieke krachtlijnen bloot te leggen, sprong Vanden Bavière van het ene naar het andere onderwerp. “Over mensenrechten gaat dat helemaal niet,” zo zei de ex-journalist over Libië, om even later de Russische en Chinese belangen in Syrië te benadrukken. Een interventie zoals in Libië sloot

hij uit: Rusland zou haar enige bondgenoot in de mediterrane regio niet in de steek laten.

NEOLIBERALISME

Hoe zit het met de toekomst van Tunesië, Egypte, Libië? Vanden Bavière toonde zich erg pessimistisch. “Zijn het eigenlijk wel regimewissels?” vroeg hij zich af. “De desillusie van de bevolking is groot”. De repressie is er niet minder op geworden, structurele economische en sociale veranderingen blijven vooralsnog uit. En deze blijvende chaos is, aldus Vanden Bavière, “precies de bedoeling van het Westen”. Deze these leek wat moeilijk verteerbaar voor zijn toehoorders, maar hij hield voet bij stuk: het Westen heeft baat bij blijvende instabiliteit. Men is bang voor anti-Westerse sentimenten in een democratisch gevormde regering en kiest daarom, zoals in Irak, voor het adagium “verdeel en heers”.

TAHRIRPLEIN

Dat bracht de spreker tot de kern van zijn uiteenzetting, en meteen ook naar de andere kant van de aardbol. Hij legde een link tussen de Arabische Lente en de recente *Occupy Wall Street* beweging in New York. Beide stoelen volgens hem op een groeiend verzet tegen de desastreuze neoliberale politiek. Dat miljardairs vrijwillig meer belastingen willen betalen, zag hij alvast als een teken aan de wand.

Jammer genoeg werd deze provocerende toespraak maar door een tiental belangstellenden gehoord. “Er waren toch wat meer mensen op het Tahrirplein dan hier,” zoals hoofdbibliothecaris Dirk Aerts gevat opmerkte. Nog niet zo lang geleden konden lezingen en discussieavonden over de Arabische Lente rekenen op overvolle aula’s, nu echter staan er andere onderwerpen in de schijnwerpers. Wie wel nog interesse heeft, kan vanaf binnenkort de rijke boekencollectie, die Vanden Bavière aan de universiteitsbibliotheek schonk, raadplegen.

Carte Blanche

(2)

In deze tweewekelijkse reeks krijgt een medewerker van Veto, schrijver of fotograaf, de kans om zelf op zoek te gaan naar interessante gebeurtenissen in Leuven. Deze week liet één van onze medewerkers haar leven leiden door een dobbelsteen. Wat er toen gebeurde, leest u hieronder.

ELS DEHAEN

Alweer een dag voorbij, een maand, een jaar. Dezelfde wegen, dezelfde mensen, dezelfde gesprekken, hetzelfde eten. Herhaling en voorspelbare patronen, ik steun ze. Ik dobber tevreden op de stroom van het leven. Plotse gebeurtenissen brengen mij van mijn stuk. Improvisatie heeft naar mijn mening geen waarde, tenzij illustreren hoe belangrijk repetitie is. Ja, Preparee, ik heb het tegen jullie.

In Dice Man, de cultroman van Luke Rhinehart, tracht de protagonist de sleur van alledag te doorbreken door zijn levenslot te verbinden met een dobbelsteen. Er is slechts één regel: gehoorzaam altijd aan de dobbelsteen. De willekeur die zulke beslissingen onvermijdelijk tot gevolg hebben, doen mij inwendig huiveren. Tegelijk ben ik geïntrigeerd. Ik pak een dobbelsteen. Gooi ik een even aantal ogen, dan ga ik verder met mijn leven en schrijf ik deze Carte Blanche over iets totaal anders. Is het getal oneven, dan laat ook ik mijn leven een week bepalen door de grillen van de dobbelsteen. Ik gooi een 3.

Ik begin mijn dobbelweek aarzelend. Stoppen we langs de weg om aardbeien te halen? Ja, maar echt spectaculair is dat niet. Mijn compagnon stelt voor enkel bij 1 tot 5 de aardbeien op te eten, en ze bij 6 uit het raam te gooien. De gedachte alleen al gaat in tegen alles waar ik in geloof. Ik gooi een 5, maar de mogelijkheid was er. Bevreemdend.

BOSWANDELING

Druk, druk, druk. Al die telefoontjes en mails die binnenlopen terwijl de dobbelsteen mij gebiedt het redactielokaal enkel buiten de werkuren te betreden. Een nachtelijke boswandeling verstoort mijn bioritme. Ik beken: het leven met de dobbelsteen, bijwijlen een wispelturig trutje, valt me soms zwaar. Vind ik het leuk om 24 uur te vasten? Neen. Schep ik er plezier in een volledige dag mails in rijm te beantwoorden? Niet heus, maar ik heb geen keus.

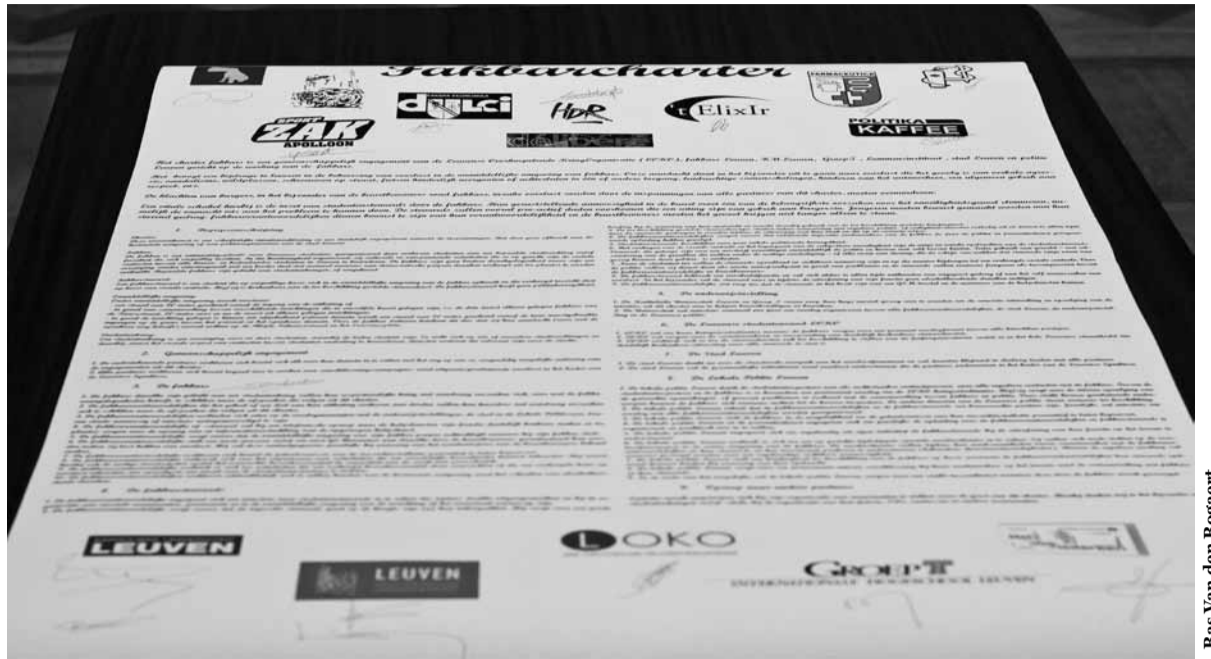
De dobbelsteen geeft en de dobbelsteen neemt: Een maaltijd bestaande uit ingrediënten met de letter P - pesto, pasta en pijnboompitten - blijkt best voedzaam. De scenic route die ik neem naar de redactie kost mij een klein uur langer, maar is fris en landelijk.

20 EURO

Het wordt stilaan tijd mij enigszins buiten mijn comfort zone te begeven. Ik zie mijzelf als het spaarzame type. Bijgevolg kan ik niet anders dan mezelf dwingen een spilzuchtige beslissing te nemen. Ik neem twintig euro uit mijn portefeuille en geef mijzelf volgende opties: ik besteed alles aan Win For Life-biljetten (1 tot 3), ik rijd naar het casino en zet alles op rood (4 tot 5) of - de gedachte doet mij fysiek pijn - ik verbrand het biljet (6). Ik gooi een 1. Ik win de helft van mijn inzet terug. Een winst die ik in mijn memoires stevig zal overdrijven, want tien euro is bezwaarlijk sensationeel te noemen.

Conclusie: het boek was beter dan de re-enactment. Ik heb deze week geen onnoemelijke schanddaden begaan en ik ben niet opgenomen in een psychiatrische instelling. Ik bevind mij nog steeds in de warme behaaglijke cocon die mijn comfort zone is.

Fakbarcharter ondertekend

Bas Van den Bogaert

Afgelopen vrijdag werd het fakbarcharter plechtig ondertekend in het Leuvense stadhuis. Het doel van deze verklaring is simpel: de overlast die studenten veroorzaken inperken. Dweilen met de kraan open volgens de ene, een zeer goed akkoord volgens de andere. Tijd om dat charter eens binnenstebuiten te keren.

WOUTER GOUDESEUNE & FRANK
PIETERMAAT

Zoals vorige week vermeld in uw favoriete weekblad, is het fakbarcharter een afspraak tussen de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO), de fakbars, Stad Leuven, de politie en de onderwijsinstellingen. Het opzet van deze schriftelijke intentieverklaring is om de overlast in de onmiddellijke omgeving van de fakbars aan te pakken.

Een aantal maatregelen die in dit charter opgesomd worden, lijken evident maar vereisen best wat inspanning. Zo moet de onmiddellijke omgeving van de fakbars proper gemaakt worden voor sluitings-tijd en moeten er minstens twee stewards ingezet worden tijdens drukke uitgaansnachten. Daaruit lijkt een hoop extra werk voor de fakbars voort te vloeien.

STEWARDS

Studenteninspecteur Nick Vanden Bussche nuanceert: "Er is geen enkele taak bijgekomen. Alle taken die in het fakbarcharter staan, waren al mondeling afgesproken en werden tot nu toe door de fakbars ook uitgevoerd. Eigenlijk is het een voortzetting van de reeds bestaande taken." Zo wordt de nadruk gelegd op aanwezigheid van fakbarstewards die ondersteund worden door LOKO. Jeff Bortels, kringencoördinator van LOKO:

"De uniforme stewardjas - alle stewards dragen dezelfde jas - is een realisatie van LOKO. Daarnaast worden nog stewardopleidingen aangeboden in samenwerking met de politie."

STOK

Ongeveer alle regels die in het charter zijn opgenomen, werden in de praktijk al nageleefd. De vraag rijst welk nut het charter precies heeft. "We hebben afspraken die op de gemeenteraad zijn goedgekeurd, waardoor we langs twee kanten iets achter de hand hebben," vertelt Jeff. "Bij overlast kunnen de buurtbewoners wijzen op de gemaakte afspraken. Daartegenover staat dat de fakbars het charter kunnen gebruiken als stok achter de deur. Bij eventuele klachten kunnen de fakbars het charter gebruiken om aan te tonen in welke mate ze de afspraken wel degelijk nageleefd hebben." Juridisch is het charter evenwel niet bindend.

Groot probleem blijft echter dat de overlast veel verder reikt dan enkel de fakbars. De Tienestraat lijkt nu wat ingetoomd, maar toch zijn er nog vele andere plaatsen waar luidruchtige studenten weleens de rust verstoren. Buurtbewoners hebben wel enigszins hun zin gekregen, maar of de klachten daarmee volledig zullen verdwijnen is twijfelachtig. Toch is schepen voor Studentenzaken

Denise Vandervoort (sp.a) zeer tevreden met het akkoord: "Dit is een stap vooruit in een proces dat al jaren bezig was."

"Een mooie stap trouwens, waarmee de samenleving tussen studenten en Leuvenaars gezond blijft," vervolgt Vandervoort. "Het is nu duidelijk wat de afspraken zijn zodat ook de stewards hun rol goed kennen. Zo staat op papier dat zij geen alcohol mogen drinken tijdens de 'werkuren'. Als de problemen te zwaar worden, kan de politie steeds ingrijpen." Dat er nu minder overlastklachten zullen binnenkomen, wil Vandervoort niet gezegd hebben. "Het blijft een poging om de overlast in te perken. Maar de overlast zal nooit verdwijnen."

DWEILEN

Nothing rotten in the state of Leuven? Toch wel, als we oppositiedid Luc Ponsaerts (Open VLD) mogen geloven. Hij ziet het charter als een gemiste kans: "Dit is dweilen met de kraan open. Ik had de tekst graag ruimer gezien en dit in het kader van een groot debat over de toekomst van Leuven. De densiteit van studenten (aantal studenten in verhouding tot de bevolking, red.) is nergens zo groot als in Leuven," aldus Ponsaerts.

"Het aantal studenten zal alleen maar stijgen, zeker na de invoering van de tweejarige master. Dit vergt een langetermijnvisie en duidelijke afspraken. De symbiose tussen de studenten en de bevolking heeft veel meer nodig dan dit charter alleen. Het fakbarcharter is daarom volgens mij slechts een pleister op een houten been," beëindigt Ponsaerts.

KringKal

Dinsdag 11/10

- OpeningsTD Appolonia @ Club Montreal
- Openingscantus Farma @ Lido

Woensdag 12/10

- FoorwijvenTD KLA @ Albatros
- Freak-OutTD Eeos @ Rumba
- OpeningsTD VRG @ Nieuwe Valk

Donderdag 13/10

- Riddercantus VTK @ Waaiberg

Jouw kringactiviteit hier?
Mail naar
[kringkal@veto.be!](mailto:kringkal@veto.be)

Bas Van den Bogaert

Waar is da feestje? (2) | Musicafé

We zijn met veel studenten. Te veel studenten voor de beperkte fuifcapaciteit. Daarom trekken we wkelijks op onderzoek en evalueren een fuifzaal. Wat kan er beter bij de huidige fuifzalen en wat heeft een eventueel toekomstige fuifzaal zeker nodig? Deze week trokken we naar het Musicafé.

FRANK PIETERMAAT

Wij begeven ons op donderdagavond naar de Muntstraat alwaar wij de openingsTD

CENTJES

Met ons pintje in de hand begeven we ons naar de zaal. Met wat volk, zoals op de TD van VTK het geval is, is die op het gelijk-

Tussen burgies voelen wij ons minderwaardig

van VTK pogen te *crashen*. De ideale locatie daarenboven voor een feestje. De Muntstraat is immers gesitueerd tussen de Oude Markt met zijn vele cafés en de Tienestraat, thuis van de fakbars en de 7 oaks.

Aangekomen aan het Musicafé worden wij binnengelaten door een vriendelijke buitenwipper. Ietwat bedeesd wandelen wij de ingang binnen. Tussen burgerlijk ingenieurs in spe voelen wij ons altijd een beetje minderwaardig. Eens we de keet goed en wel binnen zijn, zien we links de ruime vestiaire. Recht voor ons zien we echter iets veel interessanter: drankbonnetjes.

DRANK

Meteen wordt een van de troeven van het Musicafé duidelijk. Wat drank betreft, kan je er alles krijgen: van plat water tot whisky en andere sterke dranken. Een heel karwei lijkt ons dat om een hele avond op te dienen. "Dat valt best mee," vertelt de bevallige jongedame achter de toog ons. "In het begin is het een beetje inwerken maar met wat organisatie lukt dat zonder problemen."

Lize Heben

iets van de fuifsfeer - dank u geniale DJ's - verdwijnt. Zelfs wanneer ons pintje leeg is, hoeven we niet terug naar beneden omdat er boven simpelweg nog een toog is.

Over de zaal en de drankvoorziening kunnen we moeilijk onze tevredenheid onder stoelen of banken steken. De toiletten daarentegen halen toch een greintje ergernis naar boven. Net als in Lido vorige week graven we dertig cent uit onze zo al lege portefeuille en overhandigen we de centjes aan de wc-madam die er niet bepaald vrolijker op wordt.

AMBIANCE

Hoewel de we's proper zijn, wordt ons ongenoegen over het geld door een medeplasser gedeeld. "Dat loopt op he, ik vind dat schraal. Zo jaag je de mensen eigenlijk naar buiten om te *pissen*." Pienter merken wij op dat het dan de politie is die

wat meer centjes komt afpakken. De jongeman vervolgt: "Maar de zaal zelf is natuurlijk wel zalig. Groot genoeg en goede ambiance." Al bij al verlaten wij met een zeer voldaan gevoel het Musicafé. Goede fuifzaal, nog beter feestje. *We'll be back.*

HET VERDICT

Toilet: 3/5 "Ons ongenoegen over dertig cent wordt door een medeplasser gedeeld."

Drank: 5/5 "Je kan alles krijgen van plat water tot whisky en andere sterke dranken."

Zaal: 5/5 "Boven is nog heel wat extra ruimte beschikbaar zonder dat iets van de fuifsfeer verdwijnt."

Totaal: 86%

Leuven Overmorgen | "Een gezonde bevolkingsmix"

"Huisje, tuintje, boompje", een kopzorg voor de stad Leuven. Het project Leuven Overmorgen wil de pijnpunten omtrent mobiliteit, huisvesting en voedselvoorziening in de toekomst aanpakken door in overleg te treden met de bewoners van de stad.

MARGOT HOLLEVOET EN LAURA HOLLEVOET

Een sociale, groene en leefbare stad. Wie droomt er niet van? Leuven Overmorgen wil die droom ook in concrete daden omzetten. Stad Leuven, OCMW Leuven en CAW Regio Leuven staken daarom de koppen bij elkaar en dagen ook Jan Modaal uit om actief mee te denken over een betere toekomst. Met bonte affiches propageren ze van 28 augustus tot 16 december tal van activiteiten rond mobiliteit, huisvesting en voedselvoorziening. Tijdens zogenaamde woonkamergesprekken kan al wie zich groepen voelt, gemoedelijk disputeren over zijn of haar ideale Leuven.

SOCIAAL STADSGESPREK

Van drempelvrees was alvast geen sprake op het zevende sociale stadsgesprek dinsdag 4 oktober in het oude stadhuis. Bij aanvang werd namelijk fairtrade chocolade uitgedeeld. Die symbolische lekkernij maakte de deelnemers niet alleen gelukkig, het luidde bovendien het thema duurzame voedselvoorziening in. De eerste gastspree-

ker, Marius Snauwaert van de vzw Leren Ondernemen kaartte daarbij het probleem van kansarmoede aan. Een volwaardige maaltijd bereiden is voor steeds meer mensen een utopie geworden, sociale kruideniers zouden structurele oplossingen moe-

ten bieden. Deze coöperaties hebben de ambitie betaalbare en gezonde producten aan te bieden, zonder de koper met een schaaamtegevoel op te zadelen.

Het thema mobiliteit werd toegelicht door Alexander Leysen, stafmedewerker toegankelijkheidsbeleid van de Provinciale Dienst Diversiteit en Gelijke Kansen. Hij richtte zich vooral tot de vergeten doelgroep, de rolstoelgebruikers. Zijn relaas gaf stof tot nadenken. Een groen

beleid, waarbij vervuiling wordt tegengegaan door gebruik te maken van fiets, trein of bus is niet evident voor personen met een beperking. Zo hebben zelfs de laagste Lijnbussen nog een opstaphoogte van 23 centimeter en is er maar één rolstoelplaats voorzien op een bus. Autodelen, een opkomende trend in steden, is geen alternatief, aangezien de meeste wagens niet zijn aangepast aan rolstoelgebruikers.

beleid gezinnen met kinderen stimuleren, anderzijds moet het ook voldoende investeren in studentenwoningen. "Niet tegemoetkomen aan de vraag naar studentenkamers is geen optie, daarvoor is de universiteit te belangrijk, bijvoorbeeld op vlak van werkgelegenheid. Het komt erop aan zodanig te balanceren dat er een gezonde bevolkingsmix gecreëerd wordt," aldus Verachttert.

DE STUDENT

Ze zijn niet weg te slaan uit het straatbeeld, toch schitterde de student dinsdag door afwezigheid. Ietwat bevreemdend, een kwaliteitsverbetering van dé studentenstad bij uitstek lijkt ondenkbaar zonder de actieve medewerking van de studenten zelf. Schepen van Sociale Zaken en Studentenzaken Denise Vandevort: "De vergadering staat open voor iedereen, maar vandaag focusten we ons vooral op diegenen die snel uit het oog worden verloren zoals kansarmen. Via de verenigingen waarbij zij zijn aangesloten, kunnen we ze betrekken in het beleid. Het sociale stadsgesprek zou hen een kans moeten bieden hun mening te ventileren. Daarnaast hebben we ook werkgroepen waar studenten aan deelnemen, maar die hebben soms nood aan een reactivering."

"Investeren in studentenhuisvesting"

Tenslotte sneed Kristien Verachttert de kwestie huisvesting aan. Dat is een nogal prangend agendapunt. Per jaar komen er immers ongeveer 700 nieuwe inwoners bij. Bovendien is er een voortdurende verhuisbeweging, veroorzaakt door de status van Leuven als universiteitsstad. De nood in Leuven aan huurwoningen, kleine wooneenheden en kamers gaat vaak ten koste van de bestaande grote gezinswoningen. Enerzijds wil het

ROOKVERBOD

FAKBARS

De tweede week van het academiejaar is voorbij, de eerste feestjes zijn verstreken. Het is een goed moment om te reflecteren over de effecten van het rookverbod dat afgelopen zomer is ingevoerd. Hoe ervaren de fakbars die verandering? Welke maatregelen hebben zij getroffen om de tabakruimende student te weren?

STIJN DE DECKER & ANNEKE SALDEN

1 juli 2011: het algemeen rookverbod in cafés wordt ingevoerd. De boetes gaan van 150 tot 5.500 euro en zowel de rokers als de cafés die zich niet aan de regels van het spel houden, kunnen bestraft worden. Reden genoeg dus voor de drankgelegenheden om hun bezoekers te sensibiliseren. Ook de fakbars verspreid over heel Leuven moeten zich aan diezelfde code houden.

“We hebben stickers opgehangen om de studenten bewust te maken van het rookverbod”, klinkt het gezamenlijk bij de fakbars in de Tienessestraat. “Ook hebben we alle asbakken verwijderd, om de rokers zo weinig mogelijk gelegenheid te bieden.” Volgens de fakbarverantwoordelijken zijn er weinig problemen met studenten die binnen willen roken: “Als we ze verzoeken om naar buiten te gaan, volgen ze meteen. En zelf proberen we natuurlijk het goede voorbeeld te geven.”

In een andere uithoek van Leuven is de situatie niet anders. “Er wordt vrij weinig gerookt in onze fakbar”, klinkt het bij Doc’s Bar. “Mensen weten dat het niet mag en gaan spontaan naar buiten.” Doc’s Bar is dan ook al enkele jaren bezig met een sensibiliseringscampagne: de afgelopen 3 jaren werden telkens meer rookvrije dagen ingevoerd. “Sinds vorig jaar gold het rookverbod bij ons al drie dagen per week. Op die manier verliep de overgang naar een totaal rookverbod minder bruusk”.

Lize Helsen

JOLIGHEID

Toch lijkt de ingang van het rookverbod niet helemaal vrij van problemen. Mensen die willen roken zullen immers buiten hun joligheid verder zetten, wat dan weer voor drukte op straat zorgt. In het verleden had Doc’s Bar al veel moeite om de overlast voor de omwonenden te beperken, maar sinds het rookverbod van kracht is, zijn de problemen alleen maar toegenomen. De bar voert sinds het begin van het academiejaar een actief beleid: “We hebben het aantal stewards verdubbeld. Lawaaimakers hebben de keuze: ofwel hun sigaret doven en terug naar binnen gaan, ofwel elders heen gaan.”

In de Tienessestraat valt de overlast beter mee dan verwacht. De fakbars daar plaatsten eveneens meer stewards, die zelfs tot vijf uur de orde trachten te handhaven. “Tot dusver hebben we geen klachten van de buurtbewoners ontvangen. Integendeel: voor al onze inspanningen om de overlast te beperken, krijgen we veel appreciatie”, aldus de fakbarmedewerkers.

“Fakbars hebben nog geen boetes gekregen”

BESTRAFFING?

We informeren bij Nick Vanden Bussche, de studenteninspecteur naar de omvang van de overlast sinds het rookverbod. Die bevestigt dat de problemen op de Tienessestraat niet zijn toegenomen in vergelijking met vorig jaar: “Mensen zullen inderdaad buiten gaan roken en op straat blijven plakken. Maar er zijn op voorhand goede afspraken gemaakt met de fakbars. Dankzij de massale inzet van toezichthouders wordt de massa op straat effectief onder controle gehouden.”

Voert de politie controles naar heimelijk opgestoken sigaretten uit? “Wij mogen de onwettige rokers bestraffen, maar uiteindelijk is dat niet onze prioriteit. Het is vooral de FOD Volksgezondheid die controles uitvoert en boetes oplegt.” Volgens de politie werden er reeds controles uitgevoerd in het Leuvense nachtleven, maar na navraag blijkt dat er nog geen studenten een boete hebben gekregen.

CAFÉS

Het rookverbod is zoals Lady Gaga: je bent er voor, of je bent er tegen. Cafébazen zijn vaak tegen het verbod, omdat ze er financieel zouden onder lijden. Na een kleine rondvraag in Leuvense cafés lijkt het allemaal nog wel mee te vallen.

MARGOT HOLLEVOET

Een café op vijf schendt het rookverbod, vooral 's nachts of in het weekend, zegt de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid. De reden is niet ver te zoeken; door het inkomensverlies zijn uitbaters sneller geneigd hun klanten te laten roken, volgens Ho.Re.Ca Vlaanderen. Ook in Leuven zijn er cafés die 's nachts de asbakken weer boven halen.

De toestand in de Leuvense cafés is nog niet schrijnend. Café-uitbaters verwachten dat ze pas na de winter de gevolgen zullen voelen. Een tapper van café Libertad: “Ik denk dat er zelfs over twee maanden al cafés zullen zijn die het moeilijk hebben. Zeker voor beginnende cafés telt elke pint. Die lopen het meeste risico op een zwaar financieel verlies.” Ondernemersorganisatie NSZ en Ho.Re.Ca Vlaanderen vragen dan ook een compensatie voor het inkomstenverlies veroorzaakt door het rookverbod. Zo zou een btw-verlaging voor drank al een stap in de goede richting zijn, aldus Ho.Re.Ca Vlaanderen.

“Dat hele rookverbod is gewoon onzin,” klinkt het in Libertad. “Het zou zagezegd goed moeten zijn voor de gezondheid van het personeel, maar de meesten roken zelf. Laat de cafébazen zelf beslissen of ze al dan niet rookvrij willen zijn. De klanten zullen wel kiezen waar ze het liefst zitten en het personeel waar ze willen werken.”

Lize Helsen

ROOKKAMER

Een rookkamer is, met de winter voor de deur, één van de opties die de overheid aanraadt om een cafébezoek aangenamer te maken. De tapper van Libertad: “Allemaal goed en wel, maar wanneer hadden ze verwacht dat wij die gingen bouwen? We hadden tot 2014 om ons voor te bereiden op het rookver-

“Het rookverbod is onzin”

bod. Plots wordt beslist die wet vroeger in te voeren en hebben we in plaats van enkele jaren maar enkele maanden. Op zo'n korte tijd is het onmogelijk om hier een rookkamer te zetten. We hebben wel plaats op de eerste verdieping, al zouden er verbouwingen aan te pas moeten komen. Tijdelijk sluiten is geen optie, dus moeten we het zonder rookkamer doen. We hebben wel verwarmingselementen aan het terras voorzien; de mensen moeten geen kou lijden.” Ook in café Allee op de Oude Markt hebben ze geen rookkamer voorzien: “Zelfs buiten hangen geen verwarmingselementen, wij denken dat dat niet nodig is.”

En hoe zit het financieel? In café Allee wordt er niet minder geconsumeerd: “De mensen drinken nog steeds evenveel en ik heb niet de indruk dat er minder klanten zijn. Wat wel verschilt is de bezetting aan de toog. Normaal zit die altijd vol, nu gaan de klanten buiten zitten. Verder mogen we niet klagen, zowel tijdens de week als in het weekend zit het hier goed vol.” In Libertad klinkt het anders: “Sommige van onze vaste klanten blijven weg. En ik kan het ze niet kwalijk nemen. Vroeger ging ik kaarten op café. Nu doe ik dat thuis, daar mag ik tenminste roken. Nog een ander probleem is dat alle rokers op het terras gaan zitten. Daardoor is er geen plaats meer voor toevalige passanten. Financieel is het een mindere zomer geweest.”

Bij onze noorderburen zijn ze ondertussen aan het terugkomen op het rookverbod. De authentieke bruine kroegen gingen bij bosjes failliet door het rookverbod. Eind 2010 besloot de Nederlandse regering om roken toch toe te laten in kleine cafés zonder extra personeel. Voorlopig zijn er in België geen initiatieven in die richting.

Vrij-gewillig (1) | Romero Een wereld van verschil

2011 is het jaar van de vrijwilligers. Daarom laten we elke twee weken een vrijwilliger aan het woord. Deze week spraken we met Annelien Nouwen, studente pedagogie en vrijwilliger in Residentie Romero.

JAANA HOMBROUX

Omkaderd Wonen, een initiatief van Studentenvoorzieningen K.U.Leuven, biedt studenten met een functiebeperking de mogelijkheid om zelfstandig te wonen en een bloeiend kotleven uit te bouwen. Studenten met een functiebeperking wonen samen met student-vrijwilligers die hen helpen bij hun dagelijkse activiteiten. De K.U.Leuven voorziet een aantal residenties die uitsluitend voor omkadering zijn bedoeld. De bekendste residenties zijn ongetwijfeld Romero I en Romero II (in de Blijde Inkomstraat en de Tiensestraat), maar ook in het Van Dalecollege en in de Rijschoolstraat kunnen studenten met een functiebeperking terecht.

FUNCTIEBEPERKING

Annelien woont al drie jaar in Residentie Romero. "Tijdens de bezoeken van de Leuvense studentenresidenties hoorde ik over Romero. Ik ben een kijkje gaan nemen en het sprak mij onmiddellijk aan. Vooral omdat je kotgenoten heel gewone studenten zijn die toevallig een functiebeperking hebben, maar voor de rest zo normaal mogelijk proberen te leven. Na een grondig gesprek bij Romero was ik helemaal overtuigd. Ik zit hier gewoon op kot en beschouw samenleven met mensen die hier en daar een beetje hulp nodig hebben niet als vrijwilligerswerk. Ik ben niet anders gewoon."

"Dit jaar brengen we een meisje in een rolstoel naar de les en koken we voor twee andere kotgenoten. We leren hen ook koken, sinds kort zelfs één keer per week. Vorig jaar deden we dat al met een blinde jongen, maar veel minder frequent. Toen woonde hier een meisje met een zware handicap dat vierentwintig uur per dag een beroep kon doen op onze hulp. Ook 's nachts stonden

we voor haar klaar. Van gezamenlijk koken kwam niet veel meer in huis. Nu hebben we weer tijd om gezellig samen te kokkerellen."

GEZELLIGHEID TROEF

"Uiteraard brengt vrijwilliger zijn een zekere verantwoordelijkheid met zich mee," vervolgt Annelien, "maar mijn kotgenoten kunnen zich grotendeels zelf uit de slag trekken. Ze geven een seintje als ze iets nodig hebben. Je hoeft dus echt niet dag en nacht klaar te staan. Elke vrijwilliger is minstens vier uur per week beschikbaar. Hij is dan gewoon op zijn kamer. Wanneer een student hulp nodig heeft, bijvoorbeeld bij het smeren van een boterham, belt hij even. Als je twee volledige uren in je werk investeert, is het al veel."

"Ik kan me mijn studentenleven niet voorstellen zonder Romero. Het zorgen voor mijn kotgenoten is slechts bijkomstig. Het is niet de hoofdreden voor mijn keuze voor deze residentie. Het belangrijkste is dat het hier ontzettend gezellig is en dat we leven in een hechte groep van mensen die erg met elkaar begaan zijn. Vooral het samenzijn vinden we erg waardevol. Er hangt steeds een vrolijke ambiance en er is altijd wel iemand in de keuken met wie je kan babbelen. Het is daarom dat ik hier zit."

"Onze hulp wordt zeker gewaardeerd. Vorig jaar was er een meisje dat af en toe zei dat ze zonder ons niet zou kunnen studeren. Dat is natuurlijk zo, en daarvoor doe je het deels wel, maar eigenlijk is het gewoon een leuk neveneffect. Romero is zoveel meer dan taakjes doen voor studenten met een functiebeperking. We zijn voortdurend op zoek naar vrijwilligers, dus als mensen geïnteresseerd zouden zijn, kunnen ze altijd contact opnemen. Ik kan het zeker aanraden."

Andrew Snowball

Jong Keukengeweld | Tafelen bij topchefs

Het water loopt ons in de mond wanneer we denken aan makreel met appelazijn en een crème van hoeve-ei. Of aan varkenswangetjes met Rochefortbier, spelt en vergeten groenten. Normaal gaat onze portefeuille daar spontaan van huilen, maar dankzij Vlaanderen Lekker Land kan je tegen sterk gereduceerde prijzen genieten van de bruisende Vlaamse eetcultuur. De actie Jong Keukengeweld, die jongeren met jeugdig keukentalent wil laten kennismaken, loopt nog tot 15 november.

JORIS HIMPENS & SOPHIE SOETE

Concreet kan je voor 45 euro genieten van een gastronomisch driegangenmenu inclusief dranken bij culinaire toppers in wording. In Leuven kan je hiervoor terecht bij Kwinten De Paepe van restaurant Trente en Stef Vervoort van Zarza. Beiden zijn energieke dertigers die jongeren de kans willen bieden hun culinaire horizon die vaak niet verder reikt dan Alma en pita te verruimen. "Er zijn veel jongeren geïnteresseerd in gastronomie," aldus Kwinten de Paepe, "maar goede gastronomie is vaak onbetaalbaar voor een student. We willen hen ook eens iets gunnen."

PRIKKELEN

Ook Stef Vervoort is het idee genegen. Daarnaast wil hij met deze actie mensen prikkelen om in de horeca te werken. "Er is een groot gebrek aan personeel. Wij zijn constant op zoek naar een extra paar

handen. Vroeger kwamen studenten hier 's avonds afwassen, maar nu zitten ze blijkbaar liever op café."

VEEL GELD

Toch blijft 45 euro voor een avondje op restaurant een grote hap uit het budget van een student. "We beseffen dat 45 euro veel geld is voor een student", stelt De Paepe, "maar we kunnen onze prijs echt niet verder verlagen. Normaal betalen klanten een kleine 100 euro voor een viergangenmenu in Trente. Studenten krijgen nu al een fikse korting, en anders scheuren wij daar serieus onze broek aan.

Maar het is belangrijk om jongeren kennis te laten maken met goede gastronomie."

Beide chefs werken steevast met de beste streekgebonden producten en kwaliteitsvolle verse, seizoensgebonden ingrediënten. Bij Trente krijg je hetzelfde menu voorgeschoteld als de reguliere klanten. "We hebben bewust geen speciaal menu

ontworpen voor deze actie, opdat de student ons echt leert kennen," aldus De Paepe. "Bovendien verandert ons menu geregeld." Vervoort creëerde wel een apart menu, "om zo de drempel voor jongeren zo laag mogelijk te houden".

IDEEËN

Jong Keukengeweld heeft als doelgroep jongeren tussen 18 en 30 jaar. Toch zijn het vooral 25-plusers die op deze actie reageren. "De jongere studenten kijken liever naar *Mijn Restaurant* of drinken liever een pint op

café. We krijgen door deze actie vooral net-afgestudeerden over de vloer," stelt De Paepe, die de actie een succes noemt. "Alle plaatsen zijn volzet tot het einde van het jaar, dus wij zijn meer dan tevreden."

Ook mensen uit de horeca maken gretig gebruik van het initiatief stelt Vervoort. "Het is de ideale gelegenheid om eens te kijken wat andere restaurants doen. Mijn sous-chef heeft zo al heel wat ideeën opgedaan."

"We willen studenten iets gunnen"

Doe de groententas!

elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

@ Alma2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Groep T, Gasthuisberg en Letteren

data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

(advertentie)

Beeldende Kunst | Duo wint Vlaamse Cultuurprijs

De Vlaamse Cultuurprijzen werden tot vorig jaar uitgereikt op een groots evenement. Dit jaar koos men echter voor een nieuwe aanpak. Elke prijs wordt afzonderlijk uitgereikt op een specifiek evenement uit de betrokken sector. Vorige week was het de beurt aan Museum M om de uitreiking van de prijs voor beeldende kunst te huisvesten.

JELLE MAMPAEY

De uitreiking werd gekoppeld aan de opening van twee tentoonstellingen. Het opvallendst was de tentoonstelling van oud-lauraat Dirk Braeckman. Daarnaast krijgen ook de jonge kunstenaars Hans Demeulenaere en Marc Nagtzaam de kans hun werk aan het Leuvense publiek te tonen.

Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur Joke Schauvliege mocht de prijs uitreiken aan Jos De Gruyter en Harald Thys. Terwijl een Duitse kunstrecensent nog snel enkele glazen op de grond gooide, dompelden wij ons onder in het oeuvre van de gelauwerde kunstenaars.

Jos De Gruyter en Harald Thys nemen een scène uit het dagelijks leven en ontleden die tot enkel een geraamte van vormen en handelingen overblijft. Soms letterlijk, zoals een stramme houten pop die meer wegheeft van de kapstok ernaast dan van een ademende mens. Soms figuurlijk, zoals wanneer de bezigheden van een hobbyclub voor kleiboetseerders worden herleid tot een reeks opeenvolgende handelingen die weinig of geen levenskracht uitdrukken.

De toeschouwer moet zijn fantasie gebruiken om de scènes aan te kleden tot een herkenbaar, levendig geheel. Of niet, en dan wordt hij geconfronteerd met een bevreemdende, ontmenselijke wereld. Een geraamte van houten staven en parasollen zonder schaduw. Het duo zelf mijdt de grote woor-

den en staat ons te woord in korte, stevige volzinnen die nauwelijks langer zijn dan onze vragen.

SPORTSTUDENT ZONDER HOOFD

Veto: *Waar hebben jullie elkaar ontmoet?*

Jos De Gruyter en Harald Thys: «In Leuven, in Alma 2, dat is de vestiging nabij het park.»

Veto: *Waren jullie toen reeds met kunst bezig?*

De Gruyter en Thys: «Ja, we waren al een beetje, veeleer vrijblijvend, met kunst bezig, maar onze ontmoeting bracht alles in een stroomversnelling.»

Veto: *Waar doen jullie inspiratie op?*

De Gruyter en Thys: «Overal, ook op dit moment.»

Veto: *Als jullie zelf een prijs voor beeldende kunst zouden mogen uitreiken, naar wie zou die dan gaan?*

De Gruyter en Thys: «Jurgen Ots, een jonge Brusselaar.»

Veto: *Wat is jullie volgende project?*

De Gruyter en Thys: «We willen een fotoboek maken. Daarnaast gaan we ook een film maken die zich zal afspelen in Leuven, aan Alma 3. De film draagt momenteel de werktitel *Het Sportkot*. Hij zal gaan over een sportstudent zonder hoofd. Dat is niet makkelijk, sporten zonder hoofd.»

Van 6 oktober tot 8 januari loopt in Museum M een tentoonstelling van Dirk Braeckman, een schilder-kunstenaar. Braeckman neemt niet gewoon foto's. Hij bewerkt zijn foto's voor hij ze ontwikkelt en manipuleert de negatieven op verschillende manieren. Braeckman toont een hoek, een lege hal of een muur met krijtlijnen. Hij toont anonieme vrouwenlichamen en soms zelfs een natuurbeeld. Zijn foto's laten geen opvallende plekken zien, maar geven slechts overgangsruidtes weer, plaatsen waar we voorbij lopen zonder erop te letten.

Joke Schauvliege inspecteert de troepen

Mitchel Feys

ArchiCultuur | Bibliotheek Tweebronnen

Elk huisje heeft zijn kruisje, en dat is niet anders voor de Leuvense culturele instellingen. Tweewekelijks gaat Veto op zoek naar het verhaal achter het gebouw van een cultureel huis dat u wel eens pleegt te bezoeken. Deze week: Bibliotheek Tweebronnen, een gebouw waar vroeger een technische school huisde.

ELS DEHAEN

De opening van Bibliotheek Tweebronnen is versmolten met ons persoonlijk cultureel verleden. In juni 2000 namen wij er als twaalfjarige deel aan een *sleep-in* tussen de boekenrekken, waar ons voor het slapengaan - hoe kan het ook anders - een mooi verhaalje werd voorgelezen.

Het verleden van het gebouw gaat veel verder terug in de tijd. Danie De Sadeleer, bibliothecaris Tweebronnen: "Dit gebouw

was voorheen een technische school, waar de studenten zaten die nu op campus Redingenhof verblijven."

"De architect, Henri Van de Velde, kreeg eind jaren 30 de opdracht van de stad Leuven om hier een technische school te bouwen. Vroeger bestond het gebouw helemaal uit klassen, maar het innovatieve was vooral dat er heel veel licht was. Van de Velde werkte met flexibele glaspanelen, zodat de klassen groter en kleiner konden worden gemaakt. Voor

zijn tijd was het gebouw heel vooruitstrevend."

OORLOG

"Het huidige gebouw is een reconversie van de oude plannen," vervolgt De Sadeleer. "Het oude gebouw is helemaal afgebroken, omdat bleek dat het niet stevig genoeg was om een

vooral in hout moeten optrekken, hoewel dat in de originele plannen niet was voorzien."

"De architectuur van Van de Velde is een duidelijk voorbeeld van de Bauhaus-stijl. Zijn architectuur is erg zuiver en hij gebruikt een heel beheerst kleurenpalet. Het "Van de Velde"-geel is bijvoorbeeld typisch."

"Dit gebouw is echt de stijl van Van de Velde met de technologie van vandaag. Van de heropbouw heeft men gebruik gemaakt om enerzijds het oorspronkelijke karakter te respecteren en anderzijds tegemoet te komen aan de noden van vandaag."

MUSEUM M

Waarom koos men net de technische school als locatie voor de bibliotheek? "We kozen ervoor omdat men in die tijd op zoek was naar een gebouw in het midden van de stad, want dat was in die tijd nog decretaal verplicht. Zoveel grote gebouwen in het midden van de stad waren er niet."

"Het gebouw herbergt ook het stadsarchief, dat tevoren bewaard werd op de zolder van het historisch stadhuis, waar er uiteraard geen gepaste klimatisering was. Zelf komen we van de Vanderkelenstraat, waar je momenteel Museum M vindt."

Een laatste weetje, misschien minder historisch, maar toch interessant: met een lidkaart van de stadsbibliotheek kan je kosteloos een dagkaart aanvragen voor de universiteitsbibliotheek. De Sadeleer: "Wanneer mensen bij ons niet vinden wat ze zoeken, verwijzen wij hen graag door naar de universiteitsbibliotheek. Jammer genoeg wordt dat zelden gedaan."

"De Duitsers vorderden alles op"

bibliotheek en een stadsarchief in te huisvesten. Dat kwam omdat het werd opgetrokken tijdens de oorlogsjaren en er toen heel wat materialen opgevorderd zijn door de Duitsers. Daardoor zag het gebouw er wel solide uit, maar was het dat eigenlijk niet."

"Daarnaast was de *know-how* van die tijd niet te vergelijken met die van vandaag. Er was sprake van betonrot, en dus kon men het gebouw onmogelijk behouden, hoewel daar onder de architecten van het nieuwe gebouw nog lang over gediscussieerd is. Uiteindelijk besloot men het dan toch af te breken, maar wel terug op te bouwen volgens de originele plannen van Van de Velde."

"Het mooie van het verhaal is dat men de toegevingen en besparingen die Van de Velde in oorlogstijd heeft moeten doen, in het nieuwe gebouw heeft kunnen weglaten. Van de Velde had het om financiële redenen

Xavier Van den Bogert

Teddiedrum | “Wonden slaan, dat willen we doen”

Over de mannen van Teddiedrum, de band achter de hits Odd Lovers en Miami, is niet zo bijster veel geweten. Behalve dan dat ze – spijtig voor Bent Van Looy – beschikken over de twee meest fantastische snorren in de Belgische muziekwereld. David ‘Dijf’ Sanders werd geëxcuseerd wegens ‘een nieuwe synth gaan kopen in Nederland’. Wederhelft Jason Dousselaere stond volledig ter onzer beschikking.

JASMIJN VAN RYCKEGHEM & SOPHIE HUYS

Veto: Hoe rock & roll is het leven tussen de pluchen beesten?

Dousselaere: «De combinatie van beren en hen de kop inslaan vind ik wel tof. Dat geeft zoiets heel nostalgisch, maar ook agressief. Het is een krachtige combinatie omdat je twee sterke emoties tegelijk oproept. Een herinnering is veel sterker als er ook een traumaatje aan vastzit. Wonden slaan, dat is wat we willen doen.»

Veto: Jullie zijn, tot onze verbazing, ook de mannen achter *The Violent Husbands*.

Dousselaere: «We wilden gewoon iets anders. We zijn heel lang bezig geweest met *The Violent Husbands*, dat was de max. Na een bepaalde tijd hadden we nood aan iets nieuw. Toen ben ik me beginnen interesseren voor synthesizers. De *core business* is wel steeds goede nummers maken, ook al werken we nu met een andere klank.»

Veto: Je broer deed toen mee. Zijn jullie nog op zoek naar extra bandleden?

Dousselaere: «Nee, om muziek te maken is het ideaal om met twee te zijn. Als je maar met twee bent, gaat het heel snel om te pingpongen om dingen gedaan te krijgen. Je kan ook nooit met twee tegen één een mening hebben over iets. We kennen elkaar al lang, we vullen elkaar heel erg goed aan, *I love it!* Om de muziek live te brengen kan het wel zijn dat we ooit nog met muzikanten gaan werken.»

VROUWELIJK SCHOON

Veto: Heb je last van alle aandacht van vrouwen?

Dousselaere: «We hebben daar geen problemen mee, ik vind dat oké. Aandacht is sowieso leuk, maar we zijn geen *attention whores*. In België valt dat allemaal mee. Hier heb je geen groupiecultuur, iedereen is

supernetjes. Belgen zijn echt heel degelijke, propere, serieuze, brave mensen. In Nederland zijn ze veel erger. Ze stappen gewoon op je af en vragen of je met ze naar bed wil.»

Veto: *Vrouwelijk schoon komen we vaak tegen in jullie clips. Dat zijn artistieke mees-terwerken.*

Dousselaere: «Dankuwel. Ze zijn gemaakt door Athos Burez, een bevriende fotograaf die gewoon geniaal goed is. Beide zijn super *low-budget* clips, alles werd op bevriende basis gemaakt. Dat kasteel in onze laatste clip bijvoorbeeld, daarvoor hebben we gewoon rondgereden en aangebeeld. Eerst deed de eigenaar niet open. Gelukkig was er een vriendin mee die blijkbaar van ver leek op zijn kleindochter. Zo hadden we al een voet tussen de deur en hebben we de man kunnen overtuigen.»

Veto: Zullen jullie platen blijven uitbrengen in eigen beheer?

Dousselaere: «Nee, we staan zeker open voor labels. Ons plan is om alles in eigen handen te houden tot er echt iets interessants naar boven komt. We willen ofwel een label waar we 100% achter kunnen staan, ofwel een ongelofelijk financieel voorstel. Maar volgens mij is het voor de groep belangrijk om alles zo lang mogelijk zelf te doen, zowel op artistiek vlak als op andere vlakken. Ik ben een klein beetje een control freak.»

SNORREN

Veto: Hebben jullie al oneerbare voorstellen gehad van snorrenclubs?

Dousselaere: «We hebben al voorstellen gehad omtrent onze snorren. Oké, hij valt op, maar de enige reden waarom wij er een hebben, is dat ik in een buurt woon waar iedereen een snor heeft. Als ik op straat kom in Ledeberg, word je aangekeken als je géén snor hebt.»

Veto: We hoopten op een fetisj.

Dousselaere: «De meeste mensen vragen of hij echt is. Ik heb de indruk dat mijn snor de beste manier is om me aan te spreken. Het is mijn secretaresse. Voor mij is mijn snor wat borsten zijn voor een vrouw.»

“Voor mij is mijn snor wat borsten zijn voor een vrouw.”

Dust | Stof tot nadenken

Een leeg podium, bevreedende muziek en dansers die op een schokkerig sensuele manier uit de kleren gaan. Wij bezochten woensdag de première van “Dust”, een dansvoorstelling van Arco Renz. ‘Ik moet het nog even laten bezinken’, vond een toeschouwer. Ook voor ons bood “Dust” voldoende stof tot nadenken.

WOUTER POUSEELE

Na Wim Vandekeybus’ passage in Leuven vorig jaar hadden we het gevoel dat moderne dans knap lastig kan zijn om naar te kijken. Er is niet altijd een mooi afgewerkt geheel, een verhaal, een decor of zelfs maar enige harmonie op de planken te vinden. De confrontatie met de kijker is vaak weinig positief of opbeurend en wij hopen toch stiekem altijd op een verhaallijn of een *happy end*.

Vanaf het begin van de voorstelling wordt het publiek, al dan niet ongewild, voyeur. We zien drie vrouwen en een man die uit de kleren gaan op een tergend langzame en soms mechanisch aandoende manier. Op zich geen vervelend idee en dat dacht ook de meerderheid van het publiek: het werd muisstil en menig voornaam Leuvens burgerman zat met rode oortjes in de zaal. Voor die bewegingen gingen de choreograaf en zijn dansers te rade bij het paaldansen en het burleske theater.

STRIPTEASE

Toch hoorden we verschillende mensen een zucht slaken toen bleek dat de dansers net niet volledig de vulgaire kant opgingen. Was het een zucht van irritatie, opluchting of teleurstelling? Na de stripacts kwam er het samenspel. Moeizaam stonden de dansers tegenover elkaar. Opnieuw werd er gewerkt met het concept verleiding. We vonden de bewegingen alvast uiterst gecontroleerd en prima inge-oefend, maar zagen weinig variatie in de dans.

Ook bleven we wat verhaal betreft op onze honger zitten. Wat is nu de boodschap of het verhaal achter *Dust*? Op de website van 30CC lezen we het volgende: ‘Dust stelt de rol van de zachte macht in vraag in een samenleving waarin het creëren en moduleren van afstand een steeds belangrijker machtsmiddel wordt.’ Na het lezen van deze woorden konden we de hele bedoening al wat beter plaatsen. De dansers hadden geen enkele gêne en de opstelling van podiumdansers en publiek zorgde voor de nodige afstand. Daardoor zaten de meeste mensen gebio-logeerd te kijken.

PLASTIC ZEIL

De ene danser slaagde al beter in deze machts-oefening dan de andere.

Een bevallige dame wist met een krachtige oogopslag haar publiek vast te houden. We hoopten dat er een soort catharsis zou komen, waarbij de bewegingen in het samenspel minder sensueel maar juist eerlijker en hechter zouden worden. Die hoop werd niet ingelost. Naast lichamelijke bewegingen hebben we een kwartier zitten kijken naar een plastic zeil dat van links naar rechts werd opgevoerd. Daarvan ontsnapte ons elke betekenis en we vonden dat nogal idioot.

Een vreemd en open einde werd gevolgd door een aanvankelijk aarzeland maar dan toch enthousiast handgeklap. Choreograaf Arco Renz is een Duitser die tot 2013 *artist in residence* in het STUK was. *Dust* is een aanrader voor mensen die zich willen verdiepen in een grenzeloze en raadselachtige wereld vol onbereikbare lusten, wapperende zeilen en donkere sferen.

Menig voornaam Leuvens burgerman zat met rode oortjes in de zaal

Kort Cultuur

FEEST IN DE BOEKERIJ

Ook dit jaar wordt er weer wat afgefeest in de bibliotheekweek. In Leuven staat dat synoniem met het evenement Feest in de Boekerij. Op donderdag 13 oktober kan u meedoen met de Belpopquiz, op vrijdag wordt het thema van Belpop muzikaal uitgebuit met concerten en lezingen van o.a. The Kids, Marble Sounds, Marcel Vanhilt en Stijn Meuris. Zaterdag 14 oktober kan u onder de vlag “happiness” dan weer genieten van een literair luik met onder meer Yves Petry, en Kader Abdolah. Naast alle muzikale en literaire activiteiten is er ook nog de amusante randanimatie zoals een limo ride door Leuven, een wedding chapel en literaire t-shirts. Niet te missen!

Info en tickets: www.30cc.be

URKULTUUR

Woensdag 12 oktober vindt de allereerste URKULTUUR van het academiejaar plaats. Cultuurkaarthouders kunnen gratis gaan genieten van Intergalactic Lovers in de Pieter De Somer-aula, anderen betalen daar tien euro voor.

Reserveren: cultuur@kuleuven.be

KOTROUTE FUTURISTICO

De Kotroute komt op 22 november terug naar Leuven en gaat dit jaar de futuristische toer op. Daarvoor hebben ze uw hulp nodig. Heb je een te gek kot dat je één avond tot ‘tentoonstellingsruimte’ wil omtoveren? Ben/ken je een kunstenaar wiens werk gezien of beleefd moet worden op één van deze koten? Of wil je aansluiten bij het organisatie-team? Mail dan voor 20 oktober naar AmuseeVous.leuven@amuseevous.be

leuven@amuseevous.be

De Morgen voor studenten:

€ **12** / maand
voor 12 maanden

OF

De Morgen + Lenco tablet
€ 19 / maand

Android 2.1, Wifi, MP3, video, foto,
4 GB, 7 inch touch screen, USB 2.0

*Studententareven

Voor welk **studentenaanbod** je ook kiest, met De Morgen onder de arm eindig je dit academiejaar sowieso cum laude. En je krant lees je er **digitaal** nog eens **gratis** bovenop.

Ga nu naar www.demorgen.be/studenten

maak uw keuzes met **DeMorgen**

Cinema Zed | Eetfilms

Een nieuwe maand, een nieuw programma van Cinema Zed. Deze maand krijgt u naast een reeks Vampire Classics en de betere recente films, vier documentaires te zien, waaronder twee over eten.

THOMAS CLIQUET

El Bulli: Cooking in progress handelt over het Spaanse restaurant El Bulli (wat een verrassing!). Deze eettent werd reeds meerdere malen verkozen tot beste restaurant ter wereld en kreeg drie Michelinsterren. Op dinsdag 11 oktober zal de film worden ingeleid door Jeroen Meus. Perfecte gelegenheid om eens te zien hoe het er aan toegaat op zo'n hoog kookniveau.

Lovemeatender is een Belgische eetdocumentaire van Manu Coeman waarin de man onze vleesconsumptie aan de kaak stelt. En inderdaad, die is onverantwoord hoog. U kan dat al een beetje verhelpen door een dag per week vegetarisch te eten.

Als u geen behoefte hebt aan eten op het grote scherm, kan u gewoon naar een van de drie vampire classics gaan kijken. *Dracula* uit 1931, de beroemde klassieker van Tod Browning met camerawerk van Karl Freund of *Nosferatu*, een Duitse stille film uit 1922. En dan is er nog een Belgisch-Frans-Duitse coproductie uit 1970 getiteld *Dorst naar bloed*. Als wij het boekje van Cinema Zed mogen geloven, is dit een unicum in de geschiedenis van de Vlaamse film.

RECENT

Qua recente films is het zoals steeds vingers en duimen aflikken. *Le gamin au vélo*, de laatste Dardenne-film, is een hartverscheurend drama over een jongen op zoek naar zijn vader en won al de grote Juryprijs op het Filmfestival van

Cannes. Over de film *Beginners*, met Christopher Plummer en Ewan McGregor, las u al in Veto 3801. Om uw geheugen op te frissen: Plummer speelt een 74-jarige homoseksuele opa die uit de kast komt na de dood van zijn vrouw. Dat alleen al zou genoeg reden moeten zijn om te gaan kijken.

Een allegaartje topfilms

Voorts kan u naar de recentste Lars von Trier *Melancholia* over een meteoriet die roet in het eten komt goien op een trouwfeest. *Howl* is een biopic over de dichter Allen Ginsberg met James Franco in de hoofdrol.

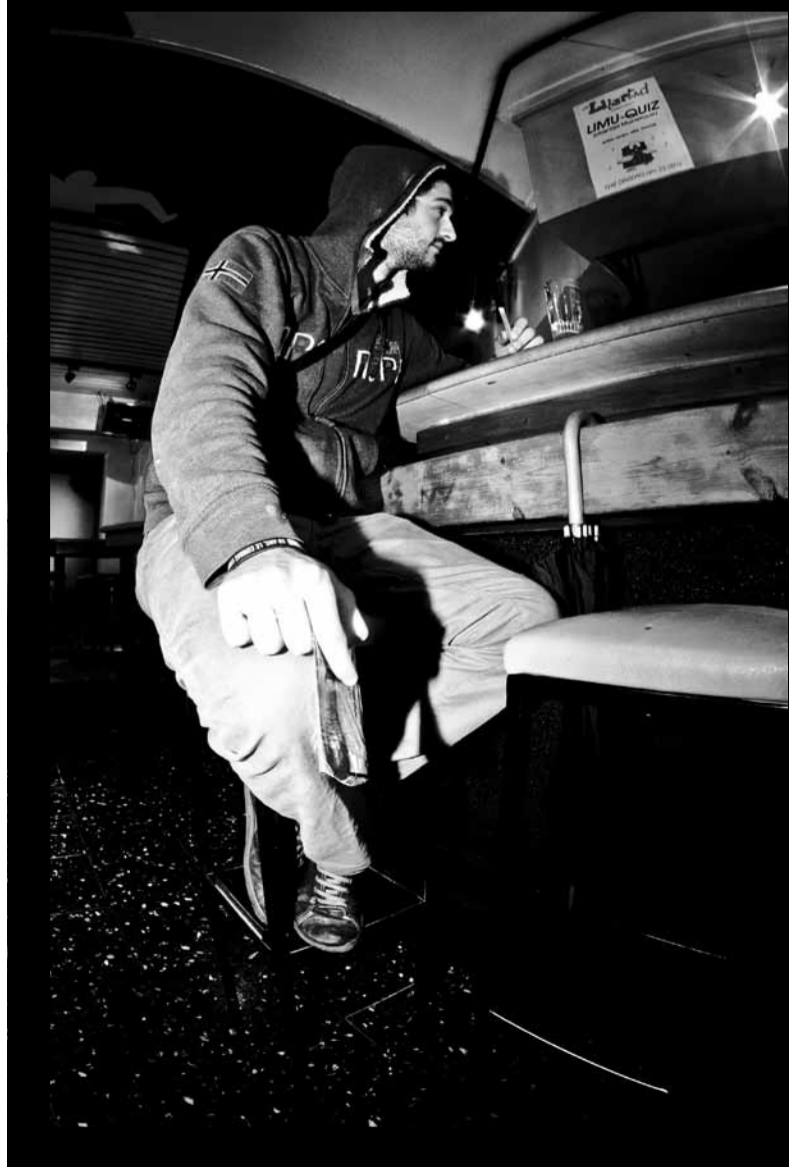
Tenslotte is er een nieuwe reeks Italiaanse films. Vier recente films waaronder *Habemus Papam*, genomineerd voor de Gouden Palm in Cannes. Last but not least *Ladri di biciclette* (fietsendief) uit 1948, een neorealistisch meesterwerk van Vittorio de Sica.

**Roken is
dodelijk/
Fumer tue/
Rauchen ist
tödlich**

Foto's door Lize Helsen

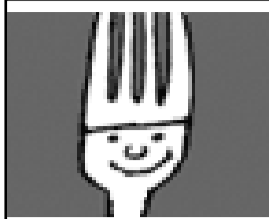
MADE IN THE EU UNDER THE AUTHORITY OF
BRITISH AMERICAN TOBACCO (BRANDS) INC., U.S.A.
LUCKY STRIKE

INFO 0800 / 94098

Voor volwassenen /
Pour adultes

Goudron/Teer
10 mg
Nicotine
0,8 mg
CO 10 mg

Menu van de week

In Alma 1-2-3
11-14 Oktober 2011

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Kippenlapje met groenten en saus	A1	€ 4.20
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten	A2	€ 4.70
Kippenreepjes met currydressing en zomersalade		€ 2.70
Koninginnenhapje	A2+A3	€ 3.60
Quornburger met vegetarische carbonasaus, groenten en krieltjes	A2+A3	€ 3.60
Rbietjes met kruidenboter en rauwkost		€ 5.10
Spaghetti bolognaise groot	A3	€ 3.20
Spaghetti bolognaise veggie groot	A3	€ 3.20
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3	€ 4.70
Verse visfilet met dillesaus en gestoofde venkel	A1+A2	€ 4.70

woensdag

Beenham met gebakken bloemkool en bonne-femmesaus	A1+A2	€ 3.60
Hongaarse goulash met gebakken aardappelen	A1+A2	€ 5.10
Koninginnenhapje		€ 3.60
Paella		€ 4.70
Pizza ham/paprika/ananas		€ 5.10
Spaghetti bolognaise groot	A1+A3	€ 3.20
Spaghetti bolognaise klein	A1	€ 2.70
Steak met groenten en saus	A3	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.70
Volkoren spaghetti met vegetarische Napolitaanse saus (klein)	A2	€ 2.70
Volkoren spaghetti met vegetarische Napolitaanse saus (groot)		€ 3.20

donderdag

Boerenworst met erwten en wortelen	A1	€ 2.70
Kipfilet met broccolivulling, poolse saus en gebakken witloof		€ 5.10
Kippenlapje met groenten en saus	A3	€ 4.20
Koninginnenhapje	A3	€ 3.60
Lasagne al forno		€ 4.70
Preitaartje met slaatje		€ 4.20
Spaghetti bolognaise groot	A2+A3	€ 3.20
Spaghetti bolognaise klein	A2	€ 2.70
Spaghetti bolognaise veggie groot	A2	€ 3.20
Spaghetti bolognaise veggie klein	A2	€ 2.70
Steak met groenten en saus	A1+A2	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams		€ 4.70
Tofubrochettes met groentensalade	A2	€ 4.70

vrijdag

Ardeens gebräad met provençalse saus en flageoletbonen	A1+A2	€ 5.10
Kippenlapje met groenten en saus	A2	€ 4.20
Koninginnenhapje		€ 3.60
Pollakhaasje met hollandse saus en gestoofde prei		€ 2.70
Sojafilet met zazikisauis en halve paprika		€ 4.20
Spaghetti bolognaise groot	A1	€ 3.20
Spaghetti bolognaise klein	A1	€ 2.70
Steak met groenten en saus	A3	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.70

Filmticket voor slechts €6,8 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke printe in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

(advertentie)

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee

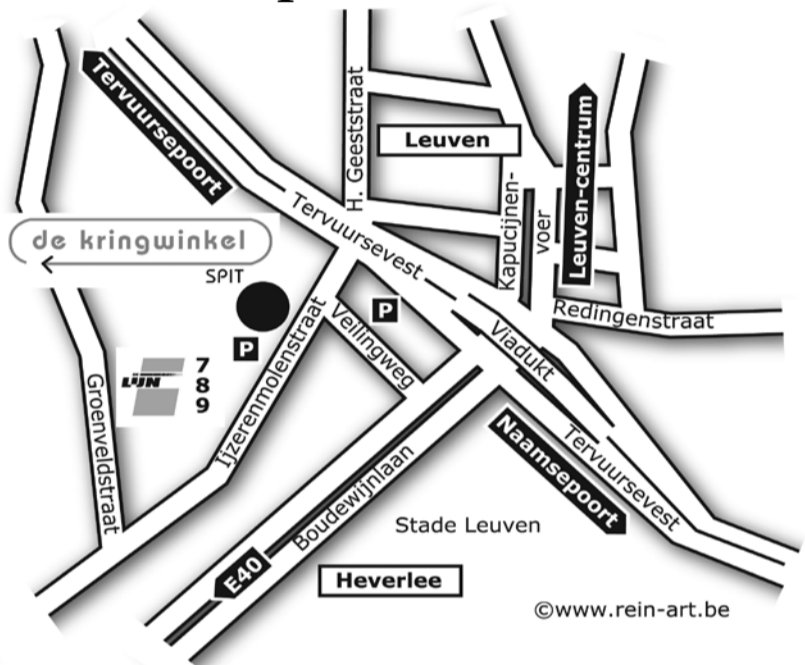
Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

Tel: 016 65 29 57

web: www.spit.be

(advertentie)

Begin je aan een bachelorpaper of masterproef?

Kies voor een genderinvalshoek!

Al je materiaal en advies op 1 plaats

Meer info:

www.rosadoc.be

02 209 34 10

info@rosadoc.be

www.rosadoc.be

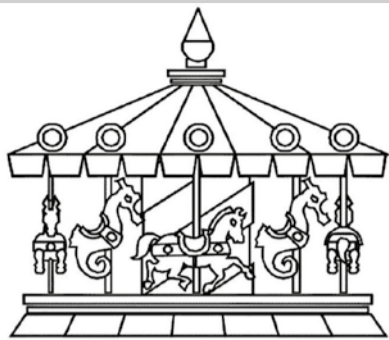
Ro•Sa

bibliotheek, documentatiecentrum en archief voor gelijke kansen, feminisme en vrouwenstudies

De bib is het hele jaar open: ma-vr van 10-17u

Koningsstraat 136

1000 Brussel

DE FOORPAGINA

Ontdek de wereld, begin bij de kermis!

Een uitgave van

Kermis Universiteit Leuven

Het aanbod

Schietkraam

5 keer schieten en misschien verdient u wel genoeg punten om uw ISP te kunnen invullen! 1 kans op 10000!

Waerzegger

Ga langs bij Waerzegger Mark en misschien vertelt hij u wel iets over de toekomst van de K van de K.U.Leuven! Of misschien ook niet! 1 kans op 10000!

Studentenraadjetrek

Trek aan de flosj en misschien win je wel een mandaat bij VVS, StAL of LOKO! Eigenlijk krijgt u het gratis, maar dat zeggen ze liever niet!

“BLIJVEN ZITTEN
TIJDENS HET (ROND DE POT)
DRAAIEN!”

“DRINK GERUST ONS
BIERTJE SURPLUS,
DAN HEBBEN WIJ GELD
VOOR UW TWEEJARIGE
MASTER SURPLUS!”

“ALS U UW TREIN MOET
HALEN, VOLG LEONARD!”

“HET HAAR VAN WAER
KENT GEEN SCHAAR”

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

(advertentie)

Seriously, duurzaamheid?

Verbazing alom bij alle aanwezigen op LOCO's plan Karel, het traditionele openingsfeestje van de studentenraad in fuifzaal Meeuw. In plaats van een gratis vat bier werden de aanwezigen vergast op een gratis pot sla. Linde S. licht toe: "Wij vinden het belangrijk dat studentenvertegenwoordigers het goede voorbeeld geven. Duurzaam voedsel is dit jaar een prioriteit bij ons. We besloten dan ook dat we onze tijd

op maandagavond beter konden spenderen en gingen met alle leden van het Algemeen Bureau sla plukken."

Sommige aanwezigen op plan Karel wisten niet goed wat ze met de sla moesten aanvangen en stonden maar wat onzeker naar de pot te staren, maar Niels V., preses bij Babylon, ging zich volledig te buiten aan het groene goedje.

De man graaide met wellustige ogen wild in de pot sla en propte zoveel

mogelijk duurzaam voedsel langs zijn mondopening naar binnen. Hij laat ons weten dat hij er een flinke kater aan overhield.

"Ik heb de hele nacht boven het toilet gehangen, er was geen houden meer aan, alle mogelijke lichaamsdelen spoten uit alle mogelijke lichaamsopeningen," aldus Niels V., met tranen in de ogen en met een emmer tussen zijn knieën.

7				3		2
	4				1	9
	5	2		9		
	2			1 5		7
	9		4 7			8
			7	4	8	
3	2				5	
9		3				1

Colofon |

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 38 - Nummer 1
Dinsdag 27 september 2011

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Pieter "Piraten Universiteit Leuven" Haeck

Redactiesecretaris & V.U.:

Els "Joodse Universiteit Leuven" Dehaen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:

Lucas "Digitale Universiteit Leuven" de Jong,
Margot "Pret Universiteit Leuven" Hollevoet, Frank
"Patsers Universiteit Leuven" Pietermaat, Marijke
Van Geel & Bas "Scouts Universiteit Leuven" Van
Den Bogaert

Schrijvers:

Jelle "Hogeschool Universiteit Leuven" Mampaey,
Thomas "Oude Universiteit Leuven" Cliquet, Joris
"Rechten Universiteit Leuven" Himpens, Michael
"Vlerick Universiteit Leuven" Cloots, Sophie "Rus-
sische Universiteit Leuven" Soete, Gijs "Erasmus
Universiteit Leuven" Van den Broeck, Daniel
"Chinese Universiteit Leuven" Wirt, Wouter "Stella
Universiteit Leuven" Goudeseune, Jaana "Tobback
Universiteit Leuven" Hombroux, Anneke "Waer Uni-
versiteit Leuven" Salden, Stijn "LOKO Universiteit
Leuven" De Decker, Wouter "De Somer Universiteit
Leuven" Pouseele, Sophie "The Voice Universiteit
Leuven" Huys

Fotografen:

Joachim "Oosterlinck Universiteit Leuven" Beck-
ers, Joris "Acco Universiteit Leuven" Deloof, Michiel
"Alma Universiteit Leuven" Feys, Andrew "Dillemans
Universiteit Leuven" Snowball, Lize "Heverlee
Universiteit Leuven" Helsen, Bas Van den Bogaert,
Xavier "24-urenloop Universiteit Leuven" Van Den
Bogaert, Stephanie "De Werf Universiteit Leuven"
Verbeken

Tekenaars:

Simon "Snode Universiteit Leuven" Englebert, Jan
"Sportkot Universiteit Leuven" Gebruers

DTP:

Els Dehaen, Margot Hollevoet, Jelle "Poker Univer-

siteit Leuven" Dehaen, Pieter Haeck

Eindredactie:

Els Dehaen, Margot Hollevoet, Jelle Dehaen

IT:

Joachim "Beertjes Universiteit Leuven" Beckers

Publiciteit:

Alfaset cvba - Maxim "OHL Universiteit Leuven" Van
Hoeymissen
info@alfasetleuven.be
016/22.04.66
Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede) Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Overschrijvingen op rekening-
nummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagna-
middag plaats om 16u en staan open voor iedereen.
Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, mensen
met suggesties voor de naamsverandering van de
K.U.Leuven) zijn welkom op de redactievergader-
ing of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije
tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs,
ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De
redactie behoudt zich het recht reacties in te korten
of op het internet te publiceren.

STEF KAMIL CARLENS

De fascinerende Afrikaanse wereld

De wereld is een dorp geworden. Voor een nasirolletje, een loempia of moussakka kan u tegenwoordig zelfs in good old Alma terecht. Ook op muzikaal vlak zijn er interessante nieuwe samenwerkingen. Zita Swoon is er daar eentje van. Afgelopen vrijdag speelde de groep op de Nacht van de Fair Trade in een nieuwe samenstelling met enkele Afrikaanse muzikanten. Stef Kamil Carlens, het brein van de groep, leidde ons binnen in de fascinerende Afrikaanse wereld van "griots" en "étrangers".

Laura Rosseel & Marijke van Geel

Veto: Wat is het uitgangspunt van "Wait for me", jullie concert?

Stef Kamil Carlens: «Het uitgangspunt is een reis naar Burkina Faso waar ik Mamadou Diabaté en Awa Démé, de twee muzikanten die vandaag mee optreden, heb ontmoet. Samen met hen heb ik een hele reeks songs gemaakt en die brengen wij vanavond.»

Veto: Hoe verliep de samenwerking met de Afrikaanse muzikanten?

Carlens: «Mamadou spreekt goed Frans. Vele West-Afrikaanse landen zijn ex-kolonies, en dus is Frans nog steeds de officiële taal. Ook is het wel een handige oplossing omdat er zoveel verschillende talen zijn. In Burkina Faso alleen al zijn er 80 talen. De mensen spreken er allemaal twee, drie, vier Afrikaanse talen en dan nog Engels en Frans. Het is gewoon noodzakelijk omdat op vrij korte afstand de talen heel snel veranderen.»

«In de toekomst wil ik graag nog eens teruggaan en iets meer bestuderen hoe het allemaal in elkaar zit. Nu heb ik dat niet gedaan omdat ik geen tijd had en omdat ik er onbevange naartoe wou gaan. Eigenlijk wou ik eerder een idee krijgen hoe die mensen leven, hoe ze naar de wereld kijken, wat de gewoontes zijn. Ik heb zeer weinig bezocht en ben dicht bij de mensen gebleven die ik heb ontmoet.»

«De cultuur is heel verschillend, alles gaat veel trager. De landen die ik heb bezocht, zijn heel arme landen, de mogelijkheden liggen helemaal anders. Jonge mensen kijken totaal anders naar de toekomst. Wij hebben zoveel keuzes die we moeten maken, zoveel mogelijkheden, zoveel routes die we kunnen nemen. Voor hen is dat vaak veel simpeler, zelfs voor mensen die gestudeerd hebben. Ik heb jonge mensen ontmoet die wel gestudeerd hebben, die geïnteresseerd zijn, die mee willen met de computer, maar die gewoon geen kansen krijgen. Zij pikken mee wat ze kunnen meepikken.»

ÉTRANGER

Veto: Hoe werd u ontvangen?

Carlens: «Burkina Faso is, zoals men zegt, het land van de "integere mensen". Er is nog een heel grote moraal aanwezig die bij ons een beetje zoekgeraakt is. De maatschappij is zich zeer bewust van een moraal, een ethiek, een manier van met elkaar om te gaan. Leeftijd is bijvoorbeeld zeer belangrijk. Iemand die ouder is, verdient oneindig respect.»

«De gastvrijheid tegenover de étranger is een ander belangrijk aspect. Dat hoeft geen blanke te zijn, dat kan ook een andere Afrikaan zijn. Maar voor de vreemdeling laat je alles vallen. Het is je plicht om hem te ontvangen en ervoor te zorgen dat hij zich zo welkom mogelijk voelt. In die zin was het wel aangenaam om in Burkina Faso te reizen. Je voelt heel veel respect. Het is natuurlijk ook een moderne maatschappij die evolueert. Er zijn dingen die ook op punt staan om te verdwijnen.»

Veto: Hoe kijken zij naar jullie muziek?

Carlens: «Ze snappen er niks van (lacht). De mensen waar ik nu mee speel, zijn heel traditionele muzikanten. Ze zijn eigenlijk griots. Dat is een traditionele muzikant, verhalenverteller en een bewaarder van

de familiegeschiedenis, maar hij fungeert ook als vrederechter. Iedereen, zowel de adellijke families als de herders, had vroeger zijn eigen griot die onderhouden werd. Als wij bijvoorbeeld een geschil hebben, stuur ik eerst mijn griot, die gaat met je spreken tot je wat gekalmeerd bent, en dan pas kunnen wij met elkaar spreken. Dat is dus ook allemaal aan het verdwijnen. In de grote steden wordt de griot nu beschouwd als een muzikant. Die zal nog wel zijn rol spelen op trouwfeesten of begrafeningen, maar voor de rest niet.»

BROUSSE

«Ik ben één keer in de brousse geweest en dat was echt wel heel primitief, echt nog de middeleeuwen. De mensen daar hebben niets moderns. Wel gsm's, het middel van communicatie, en fietsen en brommers, maar voor de rest echt niets. Daar zijn gewoon geen moderne voorwerpen, niet om te koken, niet om te kuisen.»

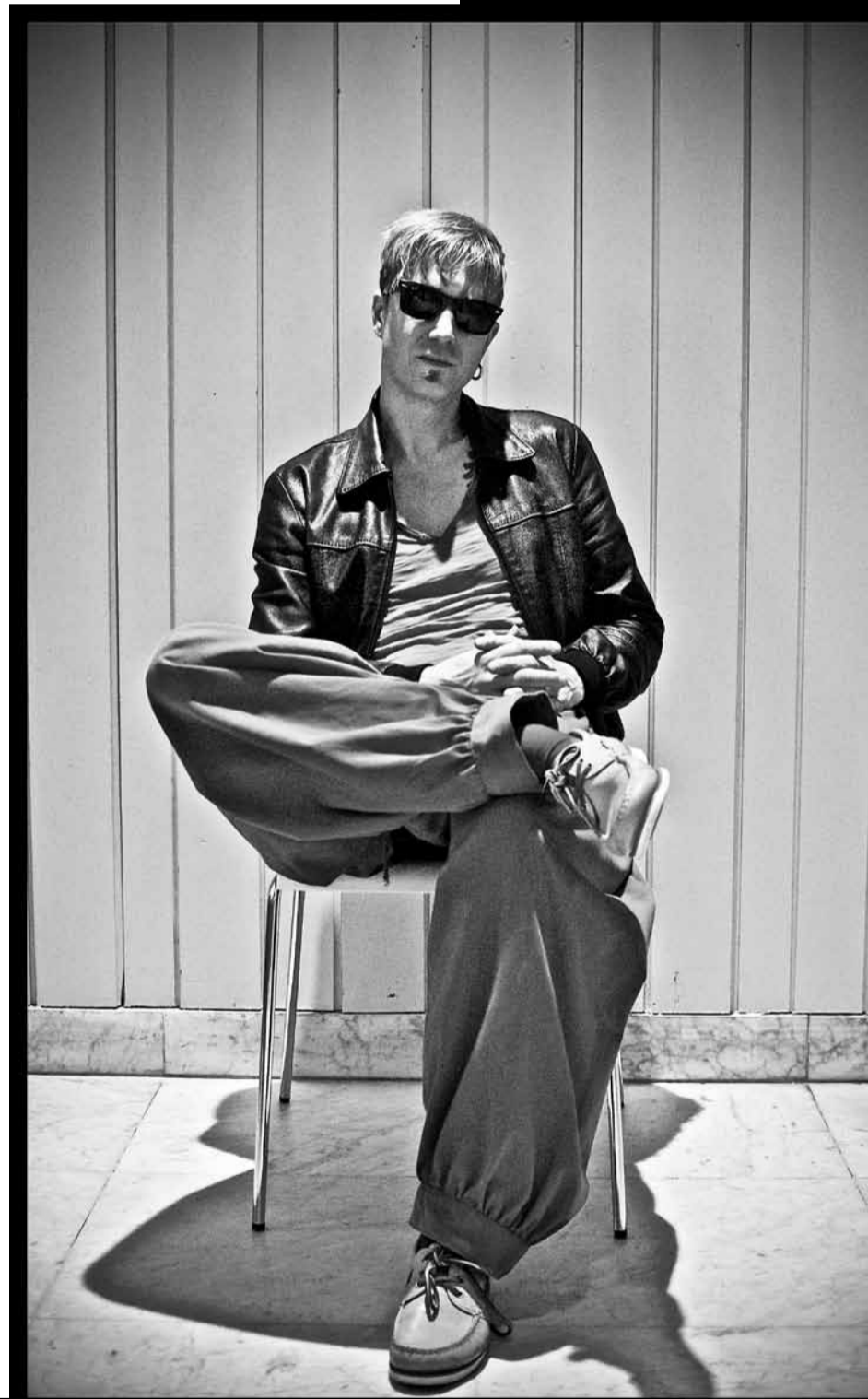
Veto: Schrok u daar op dat moment van?

Carlens: «Ik ben eerst naar Mali geweest zonder gids, en dat was echt een cultuurshock. Dat is echt heel straf. Je komt in een soort chaos terecht. Auto's die uit elkaar hangen. Je

uur met je meewandelen. En maar babbel. En uiteindelijk komt het er altijd op neer dat er geld moet zijn.»

«Toen ik terugkwam in Parijs, Charles de Gaulle, die gigantische luchthaven met al die luxewinkels, was die clash echt gigantisch. Na een paar keer wordt je het wel gewoon en is die schok minder. Spijtig wel, want ik vond dat een heel schoon gevoel. Het is onmogelijk om nog op dezelfde manier naar onze maatschappij te kijken. Het contrast en de onrechtvaardigheid is zo groot. Wij zijn op veel gebied in een soort decadentie terechtgekomen. De dingen zijn totaal uit verhouding.

«Iemand oud verdient een oneindig respect»

Veto: Terug over naar de groep. Wat maakt iets typisch "Zita Swoon"?

Carlens: «Wij zijn al lang bezig met Zita Swoon. Ik heb de naam nu veranderd naar "Zita Swoon Group" omdat ik een soort van verzamelnaam wou voor alle projecten die onder die naam zouden kunnen passen. In 2009 hebben we ons vijftienjarig bestaan gevierd, en toen heb ik ook aangekondigd om vanaf dan op een andere manier muziek te maken. Concerten spelen met alleen maar songs, op festivals of clubs, dat doe ik even niet meer. Ik wou op avontuur gaan, mensen ontmoeten, de wereld zien, op een andere manier dan ik daarvoor had gedaan. Ik kan niet heel mijn leven hetzelfde blijven doen. Thuiszitten en op zoek gaan naar inspiratie voor die drie à vier minuten durende song, daar had ik even genoeg van. Pas op, het is een heel schoon gegeven waar ik nog steeds van hou, maar op een bepaald moment zeg je dat je even iets anders wil doen.»

FIFTY-FIFTY

«Nu ga ik bijvoorbeeld in december beginnen met *New Old World*, een project met instrumentale muziek en video. Muziek blijft altijd het uitgangspunt. Het verschil met wat we vroeger deden is niet zo groot in de zin dat het nog steeds muziekprojecten zijn. Ik wil nu mijn tijd verdelen in vijftig procent instrumentale en vijftig procent vocale muziek. Met instrumentale muziek zijn we al vanaf het begin bezig. De eerste plaat uit 1995 had al drie instrumentals, de tweede was bijna volledig instrumentaal. Dat zijn minder bekende platen, maar dat is dus steeds belangrijk geweest. Ik wil dat nu dus echt 50/50 maken. De ene helft vocale muziek, dus songs of andere dingen, en de andere helft instrumentale muziek die ook heel poppy kan zijn. Ik wil raakpunten kunnen zoeken met experimentele muziek, of modern klassiek, of filmmuziek. Maar ook met theater en dans. Ik wil echt andere artiesten ontmoeten en interacties laten ontstaan om het boeiend te houden.»

Veto: Zijn jullie fans mee geëvolueerd?

Carlens: «Ik denk dat het voor het publiek nog niet volledig duidelijk is wat wij allemaal doen. De evolutie die wij ondergaan gaat altijd heel snel. Beslissingen worden snel genomen, maar tegen dat het publiek dat door heeft, zijn we drie jaar verder. Dat is ook normaal, wij zijn geen superbekende groep.»

«We hebben al verschillende dansvoorstellingen gemaakt. Ik vond dat heel boeiend. Nu wil ik nog een nieuwe maken, die heet *People with white sticks*. Wat voor iets het net wordt, weet ik nog niet, dat is pas voor binnen twee jaar. Ik hou enorm van dans. Dans is altijd een deel geweest van wat wij doen. De spontane dans die ontstaat als wij spelen, of de dans die echt gemillimeterd is op de muziek, of de theatrale dans, dat is zo'n mooie wereld.

«Burkina Faso is het land van de integere mensen»

«Het kapitalisme speelt waarschijnlijk wel een rol in het verdwijnen van de griot. Vroeger werkte men met ruilhandel, diensten die geleverd werden. Nu draait het om geld. Dat verandert alle waarden.»

bent wel een blanke. Iedereen wilt je geld. Het toffe aan Mali en Burkina Faso is dat er geen agressie is, je wordt niet aangevallen, je voelt je vrij veilig. Maar ze willen wel nog steeds je geld. Die gasten die op straat rondhangen hebben keiveel tijd. Die blijven twee, drie, vier